

NIZZAI SZERZŐDÉS

AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉS,
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEKET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉSEK
ÉS EGYES KAPCSOLÓDÓ OKMÁNYOK MÓDOSÍTÁSÁRÓL

(2001/C 80/01)

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA,

ŐFELSÉGE DÁNIA KIRÁLYNŐJE,

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE SPANYOLORSZÁG KIRÁLYA,

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ÍRORSZÁG ELNÖKE,

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEG,

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE,

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG SZÖVETSÉGI ELNÖKE,

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A FINN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE SVÉDORSZÁG KIRÁLYA,

ŐFELSÉGE NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁ-
NAK KIRÁLYNŐJE:

EMLÉKEZTETVE az európai kontinens megosztottsága megszüntetésének történelmi fontos-
ságára,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy befejezzék azt az Amszterdami Szerződéssel megkezdett fo-
lyamatot, amely arra irányul, hogy az Európai Unió intézményeit felkészítse egy kibővített
Unióban való működésre,

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy ennek alapján a csatlakozási tárgyalásokat úgy vigyék
előbbre, hogy az Európai Unióról szóló szerződésben megállapított eljárásoknak megfelelően
azok sikeresen lezárulhassanak,

ELHATÁROZTÁK az Európai Unióról szóló szerződés, az Európai Közösségeket létrehozó
szerződések, valamint egyes kapcsolódó okmányok módosítását,

és e célból meghatalmazottaikként jelölték ki:

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA:

Louis MICHEL

miniszterelnök-helyettes és külügyminisztert;

ŐFELSÉGE DÁNIA KIRÁLYNŐJE:

Mogens LYKKETOFT

külügyminisztert;

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Joseph FISCHER

szövetségi külügyminisztert és szövetségi alkancellárt;

A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Georgios PAPANDREOU

külügyminisztert;

ŐFELSÉGE SPANYOLORSZÁG KIRÁLYA:

Josep PIQUÉ I CAMPS

külügyminisztert;

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Hubert VÉDRINE

külügyminisztert;

ÍRORSZÁG ELNÖKE:

Brian COWEN

külügyminisztert;

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Lamberto DINI

külügyminisztert;

Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEG:

Lydie POLFER

miniszterelnök-helyettest, külügyi és külkereskedelmi minisztert

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE:

Jozias Johannes VAN AARTSEN

külügyminisztert;

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG SZÖVETSÉGI ELNÖKE:

Benita FERRERO-WALDNER

szövetségi külügyminisztert;

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Jaime GAMA

Ministro de Estado-t és külügyminisztert;

A FINN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Erkki TUOMIOJA

külügyminisztert;

ŐFELSÉGE SVÉDORSZÁG KIRÁLYA:

Anna LINDH

külügyminisztert;

ŐFELSÉGE NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁ-
NAK KIRÁLYNŐJE:

Robin COOK

külügyi és nemzetközösségi minisztert;

AKIK kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

ELSŐ RÉSZ

ÉRDEMI MÓDOSÍTÁSOK

1. cikk

Az Európai Unióról szóló szerződés e cikk rendelkezéseinek megfelelően módosul:

1. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

(1) A Tanács, a tagállamok egyharmada, az Európai Parlament vagy a Bizottság indoklással ellátott javaslata alapján, tagjainak négyötödös többségével és az Európai Parlament hozzájárulásának elnyerését követően megállapíthatja, hogy fennáll az egyértelmű veszélye annak, hogy egy tagállam súlyosan megsérti a 6. cikk (1) bekezdésében említett alapelveket, és megfelelő ajánlásokat tehet ennek a tagállamnak. Mielőtt ilyen megállapítást tenne, a Tanács meghallgatja a kérdéses tagállamot, és — ugyanezen eljárásnak megfelelően — független személyeket kérhet fel arra, hogy ésszerű határidőn belül készítsenek jelentést a kérdéses tagállamban fennálló helyzetről.

A Tanács rendszeresen ellenőrzi, hogy azok az okok, amelyek alapján ilyen megállapítást tett, továbbra is fennállnak-e.

(2) A tagállamok egyharmada vagy a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlament hozzájárulásának elnyerését követően az állam-, illetve kormányfői összetételben üléselő Tanács, miután a kérdéses tagállam kormányát felkérte észrevételei benyújtására, egyhangúlag megállapíthatja, hogy a tagállam súlyosan és tartósan megsérti a 6. cikk (1) bekezdésében említett alapelveket.

(3) A Tanács, amennyiben a (2) bekezdés szerinti megállapításra jutott, minősített többséggel úgy határozhat, hogy a kérdéses tagállamnak az e szerződés alkalmazásából származó egyes jogait felfüggeszti, beleértve az e tagállam kormányának képviselőjét a Tanácsban megillető szavazati jogokat. Ebben az esetben a Tanács figyelembe veszi az ilyen felfüggesztésnek a természetes és jogi személyek jogait és kötelezettségeit érintő lehetséges következményeit.

A kérdéses tagállam e szerződés szerinti kötelezettségei minden esetben továbbra is kötik ezt az államot.

(4) A Tanács a későbbiekben minősített többséggel úgy határozhat, hogy a (3) bekezdés alapján hozott intézkedéseket megváltoztatja vagy visszavonja, amennyiben az elrendelésükhöz vezető körülményekben változás következett be.

(5) Ennek a cikknek az alkalmazásában a Tanács a kérdéses tagállam kormánya képviselőjének szavazatát figyelmen kívül hagyva jár el. A személyesen jelenlévő vagy képviselt tagok tartózkodása nem akadályozza a (2) bekezdésben említett határozatok elfogadásának. A minősített többséget a Tanács érintett tagjai súlyozott szavazatainak az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikkének (2) bekezdése szerinti arányával azonos arányban kell megállapítani.

Ezt a bekezdést a szavazati jogok (3) bekezdés szerinti felfüggesztése esetén is alkalmazni kell.

(6) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásakor az Európai Parlament a leadott szavazatoknak az egyben a tagok többségét is kitevő kétharmados többségével dönt.”

2. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

(1) A közös kül- és biztonságpolitika magában foglalja az Unió biztonságát érintő valamennyi kérdést, beleértve egy közös védelmi politika fokozatos kialakítását, amely — ha az Európai Tanács így határoz — közös védelemhez vezethet. Ebben az esetben az Európai Tanács a tagállamoknak ajánlja egy ilyen határozatnak az alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadását.

Az Unió e cikk szerinti politikája nem érinti egyes tagállamok biztonság- és védelmi politikájának egyedi jellegét, tiszteletben tartja azoknak a tagállamoknak az Észak-atlanti Szerződés alapján vállalt kötelezettségeit, amelyek közös védelmüket az Észak-atlanti Szerződés Szervezetében (NATO) látják megvalósítottak, és összeegyeztethető az annak keretében meghatározott közös biztonság- és védelmi politikával.

A közös védelmi politika fokozatos kialakítását — a tagállamok által megfelelőnek ítélt mértékben — a közöttük a fegyverkezés terén megvalósuló együttműködés is támogatni fogja.

(2) Az ebben a cikkben szereplő kérdések magukban foglalják a humanitárius és mentési feladatokat, a békefenntartó feladatokat és a harcoló erők válságkezelésben kifejtett feladatait, beleértve a béketeremtést is.

(3) Az e cikkben szabályozott védelmi vonatkozású határozatok nem sérthetik az (1) bekezdés második albekezdésében említett politikákat és kötelezettségeket.

(4) E cikk rendelkezései nem akadályozzák szorosabb együttműködés kialakítását két vagy több tagállam között kétoldalú szinten, a Nyugat-Európai Unió (NYEU), illetve a NATO keretében, feltéve hogy az együttműködés nem sérti, illetve nem hátráltatja az e címben foglalt együttműködést.

(5) Az ebben a cikkben foglalt célkitűzések előmozdítása érdekében e cikk rendelkezéseinek felülvizsgálatára kerül sor a 48. cikknek megfelelően.”

3. A 23. cikk (2) bekezdésének első albekezdése a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„— amikor a 18. cikk (5) bekezdésének megfelelően különleges képviselőt nevez ki.”

4. A 24. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„24. cikk

(1) Amennyiben e cím végrehajtásához egy vagy több állammal vagy nemzetközi szervezettel megállapodást szükséges kötni, a Tanács felhatalmazhatja az elnökséget arra, hogy — adott esetben a Bizottság segítségével — kezdjen tárgyalásokat ebből a célból. Az ilyen megállapodásokat az elnökség ajánlása alapján a Tanács köti meg.

(2) A Tanács egyhangúlag határoz, ha a megállapodás olyan kérdésre vonatkozik, amelynél a belső határozatok elfogadásához egyhangúságra van szükség.

(3) Ha a megállapodást egy együttes fellépés vagy közös álláspont végrehajtása érdekében tervezik, a Tanács a 23. cikk (2) bekezdésének megfelelően minősített többséggel határoz.

(4) E cikk rendelkezéseit a VI. cím hatálya alá tartozó kérdésekre is alkalmazni kell. Ha a megállapodás olyan kérdésre vonatkozik, amelynél a belső határozatok vagy intézkedések elfogadásához minősített többségre van szükség, a Tanács minősített többséggel határoz a 34. cikk (3) bekezdésének megfelelően.

(5) A megállapodás nem kötelezi azt a tagállamot, amelynek képviselője a Tanácsban kijelenti, hogy a megállapodásnak meg kell felelnie saját alkotmányos eljárási követelményeinek; a Tanács többi tagja megegyezhet abban, hogy a megállapodást mindazonáltal ideiglenesen alkalmazni kell.

(6) Az e cikkben megállapított feltételek szerint megkötött megállapodások az Unió intézményeire kötelezőek.”

5. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 207. cikkének sérelme nélkül a Politikai és Biztonsági Bizottság figyelemmel kíséri a nemzetközi helyzet alakulását a közös kül- és biztonságpolitika alá tartozó területeken, és hozzájárul a politikák meghatározásához azáltal, hogy a Tanács kérelmére vagy saját kezdeményezésére véleményeket terjeszt a Tanács elé. Az elnökség és a Bizottság hatásköreinek sérelme nélkül a Politikai és Biztonsági Bizottság figyelemmel kíséri továbbá az elfogadott politikák végrehajtását.

E cím keretén belül a Tanács felelőssége mellett ez a bizottság gyakorolja a válságkezelési műveletek politikai ellenőrzését és stratégiai irányítását.

A válságkezelési művelet céljára és időtartamára, amelyet a Tanács határoz meg, a Tanács — a 47. cikk sérelme nélkül — felhatalmazhatja a bizottságot, hogy meghozza a művelet politikai ellenőrzésére és stratégiai irányítására vonatkozó megfelelő határozatokat.”

6. A szerződés a következő cikkekkel egészül ki:

„27a. cikk

(1) Az e címben említett területek bármelyikén folytatott megerősített együttműködésnek az Unió mint koherens erő identitásának nemzetközi szintű megerősítése által az egész Unió értékeinek védelmére és érdekeinek szolgálatára kell irányulnia. Az ilyen együttműködés során tiszteletben kell tartani:

- a közös kül- és biztonságpolitika elveit, célkitűzéseit, általános iránymutatásait és koherenciáját, valamint az e politika keretében hozott határozatokat,
- az Európai Közösség hatásköreit, valamint
- az Unió politikáinak összessége és a külső tevékenységei közötti összhangot.

(2) Az e cikk szerinti megerősített együttműködésre — ha a 27c. cikk, illetve a 43–45. cikk másként nem rendelkezik — a 11–27. cikket és a 27b–28. cikket kell alkalmazni.

27b. cikk

Az e cím alapján folytatott megerősített együttműködésnek valamely együttes fellépés vagy közös álláspont végrehajtására kell irányulnia. Az együttműködés nem vonatkozhat katonai vagy védelmi vonatkozású ügyekre.

27c. cikk

Azoknak a tagállamoknak, amelyek egymás között a 27b. cikk szerinti megerősített együttműködést kívánnak létrehozni, erre irányuló kérelmet kell a Tanács elé terjeszteniük.

A kérelmet továbbítani kell a Bizottságnak, és tájékoztatásul meg kell küldeni az Európai Parlamentnek. A Bizottság különösen arról nyilvánít véleményt, hogy a javasolt megerősített együttműködés összhangban van-e az Unió politikáival. A felhatalmazást a 23. cikk (2) bekezdésének második és harmadik albekezdésének megfelelően és a 43–45. cikkben foglaltak tiszteletben tartásával eljárva a Tanács adja meg.

27d. cikk

Az elnökség, illetve a Bizottság hatásköreinek sérelme nélkül a Tanács főtitkára, a közös kül- és biztonságpolitika főképviselője gondoskodik különösen arról, hogy az Európai Parlamentet és a Tanács valamennyi tagját teljes körűen tájékoztassák a közös kül- és biztonságpolitika területén folytatott megerősített együttműködés végrehajtásáról.

27e. cikk

Bármely tagállam, amely a 27c. cikknek megfelelően létrehozott megerősített együttműködésben részt kíván venni, erről a szándékáról értesíti a Tanácsot és tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság ezen értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül véleményt terjeszt a Tanács elé. Az értesítés kézhezvételének időpontjától számított négy hónapon belül a Tanács határozatot hoz a kérelemről és az általa esetlegesen szükségesnek ítélt különleges rendelkezésekről. A határozatot meghozottnak kell tekinteni, kivéve ha a Tanács — ugyanezen határidőn belül — minősített többséggel úgy határoz, hogy azt függőben tartja; ebben az esetben a Tanács közli döntésének indokait, és annak felülvizsgálatára határidőt állapít meg.

E cikk alkalmazása során a Tanács minősített többséggel határoz. A minősített többséget a Tanács érintett tagjai súlyozott szavazatainak, illetve a Tanács érintett tagjai számának a 23. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése szerinti arányával azonos arányban kell megállapítani.”

7. A 29. cikk második bekezdésében a második francia bekezdés helyébe a következő francia bekezdés lép:

„— a tagállamok igazságügyi hatóságainak és egyéb, hatáskörrel rendelkező hatóságainak szorosabb együttműködése, beleértve az Európai Igazságügyi Együttműködési Egységen (Eurojust) keresztül történő együttműködést is, a 31. és 32. cikk rendelkezéseinek megfelelően;”

8. A 31. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„31. cikk

(1) A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó közös fellépés magában foglalja:

- a) a tagállamok hatáskörrel rendelkező minisztériumai és igazságügyi vagy annak megfelelő hatóságai közötti együttműködés megkönnyítését és meggyorsítását az eljárások lefolytatása és a határozatok végrehajtása terén, beleértve — amikor az helyénvalónak bizonyul — az Eurojuston keresztül történő együttműködést is;
- b) a kiadatás megkönnyítését a tagállamok között;
- c) a tagállamokban alkalmazandó szabályok olyan mértékű összeegyeztethetőségének biztosítását, amely az ilyen együttműködés javításához szükséges;
- d) a tagállamok közötti joghatósági összeütközések megelőzését;
- e) olyan intézkedések fokozatos elfogadását, amelyek a szervezett bűnözés, a terrorizmus, valamint a tiltott kábítószer-kereskedelem területén szabályozási minimumokat határoznak meg a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetési tételekre vonatkozóan.

(2) A Tanács ösztönzi az Eurojuston keresztül folytatott együttműködést azáltal, hogy:

- a) lehetővé teszi az Eurojust számára, hogy a tagállamok nemzeti bűnüldöző hatóságai közötti megfelelő koordinációhoz hozzájáruljon;
- b) támogatja az Eurojust közreműködését a határokon átnyúló súlyosabb bűnügyek, különösen a szervezett bűnözéssel kapcsolatos bűncselekmények ügyében folytatott nyomozásokban, figyelembe véve különösen az Europol által végzett elemzéseket;
- c) megkönnyíti az Eurojust és az Európai Igazságügyi Hálózat közötti szoros együttműködést, különösen a jogsegélykérelmek és a kiadatási kérelmek teljesítésének megkönnyítése érdekében.”

9. A 40. cikk helyébe a következő 40., 40a. és 40b. cikk lép:

„40. cikk

(1) Az e címben említett területek bármelyikén folytatott megerősített együttműködésnek arra kell irányulnia, hogy az Unió még gyorsabban a szabadság, a biztonság és az igazságosság térségévé válhasson, tiszteletben tartva ennek során az Európai Közösség hatásköreit és az ebben a címben megállapított célkitűzéseket.

(2) Az e cikk szerinti megerősített együttműködésre — ha a 40a. cikk, illetve a 43–45. cikk másként nem rendelkezik — a 29–39. cikket és a 40a–41. cikket kell alkalmazni.

(3) Az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek a Bíróság hatáskörére, valamint az e hatáskör gyakorlására vonatkozó rendelkezéseit erre cikkre, valamint a 40a és 40b. cikkre is alkalmazni kell.

40a. cikk

(1) Azoknak a tagállamoknak, amelyek egymás között a 40. cikk szerinti megerősített együttműködést kívánnak létrehozni, kérelmet kell a Bizottság elé terjeszteniük, amely ilyen értelmű javaslatot nyújthat be a Tanácsnak. Amennyiben a Bizottság nem nyújt be javaslatot, tájékoztatja az érintett tagállamokat ennek okairól. A tagállamok ezt követően kezdeményezést nyújthatnak be a Tanácsnak, amely arra irányul, hogy az érintett megerősített együttműködéshez felhatalmazást nyerjenek.

(2) Az (1) bekezdésben említett felhatalmazást a 43–45. cikkel összhangban a Tanács a Bizottság javaslata vagy legalább nyolc tagállam kezdeményezése alapján, valamint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően minősített többséggel adja meg. A Tanács tagjainak szavazatait az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikke (2) bekezdésének megfelelően kell súlyozni.

A Tanács bármely tagja kérheti, hogy az ügyet terjesszék az Európai Tanács elé. Miután az ügyet az Európai Tanács megtárgyalta, a Tanács e bekezdés első albekezdésének megfelelően határozatot hozhat.

40b. cikk

Bármely tagállam, amely a 40a. cikknek megfelelően létrehozott megerősített együttműködésben részt kíván venni, erről a szándékáról értesíti a Tanácsot és a Bizottságot, amely az értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül — esetlegesen az adott tagállamnak a kérdéses együttműködésben való részvételéhez általa szükségesnek ítélt különleges rendelkezésekre vonatkozó ajánlásával együtt — véleményt terjeszt a Tanács elé. A Tanács az értesítés kézhezvételétől számított négy hónapon belül határoz a kérelemről. A határozatot meghozottnak kell tekinteni, kivéve ha a Tanács — ugyanezen határidőn belül — minősített többséggel úgy határoz, hogy azt függőben tartja; ebben az esetben a Tanács közli döntésének indokait, és annak felülvizsgálatára határidőt állapít meg.

E cikk alkalmazásakor a Tanács a 44. cikk (1) bekezdésében előírt feltételek szerint jár el.”

10. (ez a pont a magyar változatot nem érinti)

11. A 43. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„43. cikk

(1) Azok a tagállamok, amelyek egymás között megerősített együttműködést kívánnak létrehozni, igénybe vehetik az e szerződésben és az Európai Közösséget létrehozó szerződésben meghatározott intézményeket, eljárásokat és mechanizmusokat, feltéve hogy a javasolt együttműködés:

- a) az Unió és a Közösség célkitűzéseinek előmozdítását, illetve érdekeinek védelmét és szolgálatát, valamint integrációjuk folyamatának erősítését célozza;
- b) tiszteletben tartja az említett szerződéseket és az Unió egységes intézményi keretét;
- c) tiszteletben tartja a közösségi vívmányokat és az említett szerződések egyéb rendelkezései szerint elfogadott intézkedéseket;
- d) az Unió, illetve a Közösség hatásköreinek keretén belül marad, és nem érinti azokat a területeket, amelyek a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartoznak;
- e) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 14. cikkének (2) bekezdésében meghatározott belső piacot, illetve az említett szerződés XVII. címe szerinti gazdasági és társadalmi kohéziót nem befolyásolja hátrányosan;
- f) nem jelent megkülönböztetést vagy akadályt a tagállamok közötti kereskedelemben, és nem torzítja a tagállamok közötti versenyt;

- g) legalább nyolc tagállam vesz benne részt;
- h) tiszteletben tartja azoknak a tagállamoknak a hatásköreit, jogait és kötelezettségeit, amelyek az együttműködésben nem vesznek részt;
- i) nem érinti a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv rendelkezéseit;
- j) a 43b. cikknek megfelelően valamennyi tagállam számára nyitva áll.”

12. A szerződés a következő cikkekkel egészül ki:

„43a. cikk

Megerősített együttműködésre csak végső eszközként kerülhet sor, ha a Tanácsban megállapítást nyert, hogy a szerződések megfelelő rendelkezéseinek alkalmazásával az együttműködés célkitűzései ésszerű határidőn belül nem érhetők el.

43b. cikk

A megerősített együttműködés létrehozásakor valamennyi tagállam számára nyitva áll. A megerősített együttműködés ezt követően is valamennyi tagállam számára nyitva áll e szerződés 27e. és 40b. cikkével, valamint az Európai Közösséget létrehozó szerződés 11a. cikkével összhangban, feltéve hogy az alaphatározatot és az annak keretében elfogadott határozatokat tiszteletben tartják. A Bizottság és a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamok gondoskodnak arról, hogy a lehető legtöbb tagállamot az abban való részvételre ösztönözzék.”

13. A 44. cikk helyébe a következő 44. és 44a. cikk lép:

„44. cikk

(1) A 43. cikkben említett megerősített együttműködés végrehajtásához szükséges jogi aktusok és határozatok elfogadására e szerződés és az Európai Közösséget létrehozó szerződés megfelelő intézményi rendelkezéseit kell alkalmazni. Amíg azonban a vitákban a Tanács minden tagja részt vehet, addig a határozatok meghozatalában csak a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamok képviselői vehetnek részt. A minősített többséget a Tanács érintett tagjai súlyozott szavazatainak, illetve a Tanács érintett tagjai számának az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikke (2) bekezdése, valamint a 27c. cikk alapján létrehozott megerősített együttműködés esetén az e szerződés 23. cikk (2) bekezdésének második és harmadik albekezdése szerinti arányával azonos arányban kell megállapítani. Egyhangúság esetén csak a Tanács érintett tagjainak szavazatai számítanak.

Az ilyen jogi aktusok és határozatok nem részei az uniós vívmányoknak.

(2) A tagállamok — az őket érintő mértékben — alkalmazzák azokat a jogi aktusokat és határozatokat, amelyeket annak a megerősített együttműködésnek a végrehajtása céljából fogadtak el, amelyben részt vesznek. Az ilyen jogi aktusok és határozatok csak azokat a tagállamokat kötelezik, amelyek a megerősített együttműködésben részt vesznek, és — a megfelelő esetben — csak ezekben a tagállamokban alkalmazandók közvetlenül. Azok a tagállamok, amelyek a megerősített együttműködésben nem vesznek részt, nem akadályozhatják ezeknek a részt vevő tagállamok által történő végrehajtását.

44a. cikk

A megerősített együttműködés végrehajtásából eredő, az intézményeknél felmerülő igazgatási költségeken kívüli kiadások a részt vevő tagállamokat terhelik, kivéve ha az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően a Tanács valamennyi tagja egyhangúlag másként határoz.”

14. A 45. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„45. cikk

A Tanács és a Bizottság biztosítja az e cím alapján kifejtett tevékenységek közötti, valamint az ilyen tevékenységek és az Unió, illetve a Közösség politikái közötti összhangot, és ennek érdekében együttműködnek egymással.”

15. A 46. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„46. cikk

Az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek, az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződésnek és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésnek az Európai Közösségek Bíróságának hatáskörére és az e hatáskör gyakorlására vonatkozó rendelkezéseit e szerződésnek kizárólag a következő rendelkezéseire kell alkalmazni:

- a) az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződést az Európai Közösség létrehozása céljából módosító rendelkezések, továbbá az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződést és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződést módosító rendelkezések;
- b) a VI. cím rendelkezései, a 35. cikkben meghatározott feltételek szerint;
- c) a VII. cím rendelkezései, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 11. és 11a. cikkében, valamint az e szerződés 40. cikkében meghatározott feltételek szerint;
- d) az intézmények tevékenysége tekintetében a 6. cikk (2) bekezdése annyiban, amennyiben az Európai Közösséget létrehozó szerződések és e szerződés szerint a Bíróság hatáskörrel rendelkezik;
- e) a 7. cikk tisztán eljárási rendelkezései, amely esetben a Bíróság az érintett tagállam kérelmére, a Tanácsnak az említett cikkben foglalt megállapításától számított egy hónapon belül határoz;
- f) a 46–53. cikk.”

2. cikk

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés e cikk rendelkezéseinek megfelelően módosul:

1. A 11. cikk helyébe a következő 11. és 11a. cikk lép:

„11. cikk

(1) Azoknak a tagállamoknak, amelyek egymás között megerősített együttműködést kívánnak létrehozni az e szerződésben említett területek valamelyikén, egy kérelmet kell a Bizottság elé terjeszteniük, amely ilyen értelmű javaslatot nyújthat be a Tanácsnak. Amennyiben a Bizottság nem nyújt be javaslatot, tájékoztatja az érintett tagállamokat ennek okairól.

(2) Az (1) bekezdésben említett megerősített együttműködés létrehozására vonatkozó felhatalmazást az Európai Unióról szóló szerződés 43–45. cikkével összhangban a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően minősített többséggel adja meg. Ha a megerősített együttműködés olyan területre vonatkozik, amely az e szerződés 251. cikkében szabályozott eljárás alá tartozik, az Európai Parlament hozzájárulására van szükség.

A Tanács bármely tagja kérheti, hogy az ügyet terjesszék az Európai Tanács elé. Miután az ügyet az Európai Tanács megtárgyalta, a Tanács e bekezdés első albekezdésének megfelelően határozatot hozhat.

(3) Ha ez a cikk, valamint az Európai Unióról szóló szerződés 43–45. cikke eltérően nem rendelkezik, a megerősített együttműködés keretében végzett tevékenységek végrehajtásához szükséges jogi aktusokra és határozatokra e szerződés megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni.

11a. cikk

Bármely tagállam, amely a 11. cikknek megfelelően létrehozott megerősített együttműködésben részt kíván venni, erről a szándékáról értesíti a Tanácsot és a Bizottságot, amely az értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül véleményt terjeszt a Tanács elé. Az értesítés kézhezvételének időpontjától számított négy hónapon belül a Bizottság határozatot hoz a kérelemről és az általa esetlegesen szükségesnek ítélt különleges rendelkezésekről.”

2. A 13. cikk jelenlegi szövege (1) bekezdésként számozódik, és a cikk a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a Tanács a 251. cikkben megállapított eljárás szerint jár el, ha a tagállamok által az (1) bekezdésben említett célkitűzések elérése érdekében tett intézkedések támogatására közösségi ösztönző intézkedéseket fogad el, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen összehangolását.”

3. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

(1) Az e szerződésben és a végrehajtására hozott intézkedésekben megállapított korlátozásokkal és feltételekkel minden uniós polgárnak joga van a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz.

(2) Ha a Közösség fellépése bizonyul szükségesnek ahhoz, hogy e célkitűzés megvalósuljon, és e szerződés nem biztosítja a szükséges hatáskört, az (1) bekezdésben említett jogok gyakorlásának megkönnyítése érdekében a Tanács rendelkezéseket fogadhat el. Ennek során a Tanács a 251. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően jár el.

(3) A (2) bekezdés az útiokmányokra, személyazonosító igazolványokra, a tartózkodási engedélyekre vagy bármely egyéb ilyen okmányra vonatkozó rendelkezésekre, továbbá a szociális biztonságra vagy a szociális védelemre vonatkozó rendelkezésekre nem alkalmazható.”

4. A 67. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdéstől eltérve, a Tanács a 251. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően fogadja el:

- a 63. cikk 1. pontjában és 2. a) pontjában foglalt intézkedéseket, feltéve hogy a Tanács — az (1) bekezdéssel összhangban — előzőleg már elfogadta az ezen ügyekben irányadó közös szabályokat és alapelveket meghatározó közösségi jogszabályokat.
- a 65. cikkben foglalt rendelkezéseket, kivéve azokat, amelyek családjogi vonatkozásúak.”

5. A 100. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„100. cikk

(1) A Tanács, az e szerződésben előírt egyéb eljárások sérelme nélkül, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel határozhat a gazdasági helyzetnek megfelelő intézkedésekről, különösen ha egyes termékekkel való ellátásban súlyos nehézségek merülnek fel.

(2) Ha egy tagállam természeti csapások vagy általa nem befolyásolható rendkívüli események folytán nehézségekkel küzd, vagy súlyos nehézségek komoly veszélye áll fenn, a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel az érintett tagállamnak bizonyos feltételek mellett közösségi pénzügyi támogatást nyújthat. A Tanács elnöke a határozatról tájékoztatja az Európai Parlamentet.”

6. A 111. cikk (4) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(4) Az (1) bekezdésre is figyelemmel, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az EKB-val folytatott konzultációt követően minősített többséggel határoz a Közösség nemzetközi szinten képviselendő álláspontjáról a gazdasági és monetáris unió szempontjából különösen jelentős kérdéseket illetően, és — a 99. és 105. cikkben megállapított hatáskörmegosztást tiszteletben tartva — a Közösség képviseléről.”

7. A 123. cikk (4) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(4) A harmadik szakasz kezdetének napján a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az EKB-val folytatott konzultációt követően az eltéréssel nem rendelkező tagállamok egyhangú határozatával elfogadja azokat az átváltási arányokat, amelyeken valutájukat visszavonhatatlanul rögzítik, és amelyeken az ECU e valuták helyébe lép és önálló valutává válik. Ez az intézkedés önmagában nem módosítja az ECU külső értékét. A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az EKB-val folytatott konzultációt követően az említett tagállamok minősített többségével eljárva meghozza az ECU-nek az említett tagállamok közös valutájaként történő gyors bevezetéséhez szükséges egyéb intézkedéseket. A 122. cikk (5) bekezdésének második mondatát alkalmazni kell.”

8. A 133. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„133. cikk

(1) A közös kereskedelempolitika egységes elveken alapul; ez vonatkozik különösen a vámtarifák módosításaira, a vámtarifa- és kereskedelmi egyezmények megkötésére, a liberalizációs intézkedések egységesítésére, az exportpolitikára, valamint az olyan kereskedelempolitikai védintézkedésekre, mint a dömping vagy szubvenció esetén meghozandó intézkedések.

(2) A Bizottság javaslatokat terjeszt a Tanács elé a közös kereskedelempolitika végrehajtására vonatkozóan.

(3) Ha egy vagy több állammal vagy nemzetközi szervezettel kötendő megállapodásról kell tárgyalásokat folytatni, a Bizottság ajánlást tesz a Tanácsnak, a Tanács pedig felhatalmazza a Bizottságot a szükséges tárgyalások megkezdésére. A Tanács és a Bizottság feladata annak biztosítása, hogy a megtárgyalt megállapodások a belső közösségi politikákkal és szabályokkal összeegyeztethetőek legyenek.

A Bizottság ezeket a tárgyalásokat a Tanács által e feladatának támogatására kijelölt különbizottsággal konzultálva, a Tanács által számára kibocsátott irányelvek keretei között folytatja le. A Bizottság rendszeresen jelentést tesz a különbizottságnak a tárgyalások előrehaladásáról.

A 300. cikk vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell.

(4) Az e cikkben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Tanács minősített többséggel jár el.

(5) Az (1)–(4) bekezdést — a (6) bekezdés sérelme nélkül — a szolgáltatások kereskedelmére és a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásaira vonatkozó megállapodások tárgyalására és megkötésére is alkalmazni kell annyiban, amennyiben azokra az említett bekezdések hatálya nem terjed ki.

A (4) bekezdéstől eltérve, a Tanács egyhangúlag határoz az előző albekezdésben említett területekre vonatkozó megállapodások tárgyalásáról és megkötéséről, ha a megállapodás olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek elfogadásához a belső szabályok esetében egyhangúságra van szükség, vagy ha valamely ilyen megállapodás olyan területet érint, ahol az e szerződéssel ráruházott hatásköröket a Közösség belső szabályok elfogadásával még nem gyakorolta.

A horizontális megállapodások tárgyalásáról és megkötéséről a Tanács egyhangúlag határoz annyiban, amennyiben az ilyen megállapodás az előző albekezdést vagy a (6) bekezdés második albekezdését is érinti.

E bekezdés nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy harmadik országokkal vagy nemzetközi szervezetekkel nemzetközi megállapodásokat tartsanak fenn vagy kössenek, amennyiben az ilyen megállapodások összhangban vannak a közösségi joggal és az egyéb vonatkozó nemzetközi megállapodásokkal.

(6) A Tanács nem kötheti meg a megállapodást, ha az olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek túlterjeszkednének a Közösség belső hatáskörén, különösen ha a tagállamok törvényeinek vagy rendeleteinek harmonizációját eredményeznék olyan területeken, amelyeken e szerződés az ilyen harmonizációt kizárja.

E tekintetben a kulturális és audiovizuális szolgáltatások, az oktatási szolgáltatások, valamint a szociális és humán-egészségügyi szolgáltatások kereskedelmére vonatkozó megállapodások, az (5) bekezdés első albekezdésétől eltérve, a Közösség és a tagállamok megosztott hatáskörébe tartoznak. Ennek megfelelően az ilyen megállapodások megtárgyalásához, a 300. cikk megfelelő rendelkezéseivel összhangban meghozott közösségi határozaton felül, a tagállamok közös egyetértésére is szükség van. Az így megtárgyalt megállapodásokat a Közösség és a Tagállamok együttesen kötik meg.

A közlekedés területén a nemzetközi megállapodások megtárgyalására és megkötésére továbbra is az V. cím és a 300. cikk rendelkezései az irányadóak.

(7) A (6) bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül, a Tanács a Bizottság javaslata

alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően az (1)–(4) bekezdés alkalmazását egyhangúlag kiterjesztheti a szellemi tulajdonra vonatkozó nemzetközi tárgyalásokra és megállapodásokra annyiban, amennyiben azokra az (5) bekezdés hatálya nem terjed ki.”

9. A 137. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„137. cikk

(1) A 136. cikkben foglalt célkitűzések megvalósítása érdekében a Közösség támogatja és kiegészíti a tagállamok tevékenységeit a következő területeken:

- a) különösen a munkakörnyezet javítása a munkavállalók egészségének és biztonságának védelme érdekében;
- b) munkafeltételek;
- c) a munkavállalók szociális biztonsága és szociális védelme;
- d) a munkavállalók védelme munkaviszonyuk megszűntetése esetén;
- e) a munkavállalók tájékoztatása és véleményük meghallgatása;
- f) a munkavállalók és munkaadók érdekeinek képviselője és kollektív védelme, beleértve — a (5) bekezdésre is figyelemmel — a vezetésben való közös részvételt;
- g) a Közösség területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok foglalkoztatásának feltételei;
- h) a munkaerőpiacról kirekesztett személyek beilleszkedésének lehetővé tétele a 150. cikk sérelme nélkül;
- i) a férfiak és nők munkaerő-piaci esélyegyenlősége és az egyenlő munkahelyi bánásmód;
- j) a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem;
- k) a szociális védelmi rendszerek modernizálása a c) pontban foglaltak sérelme nélkül.

(2) Ennek érdekében a Tanács

- a) kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen összehangolását, olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek arra szolgálnak, hogy ösztönözzék az együttműködést a tagállamok között olyan kezdeményezések révén, amelyek célja az ismeretek gyarapítása, az információk és a bevált gyakorlatok cseréjének fejlesztése, az innovatív megközelítések támogatása és a tapasztalatok kiértékelése;
- b) az (1) bekezdés a)–i) pontjában említett területeken irányelvek útján fokozatosan alkalmazandó minimumkövetelményeket fogadhat el, figyelembe véve az egyes tagállamokban fennálló feltételeket és műszaki szabályokat. Ezek az irányelvek nem írhatnak elő olyan közigazgatási, pénzügyi vagy jogi korlátozásokat, amelyek gátolnák a kis- és középvállalkozások alapítását és fejlődését.

A Tanács a 251. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően jár el, kivéve az e cikk (1) bekezdésének c), d) és g) pontjában említett területeket, ahol a Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel és az említett bizottságokkal folytatott konzultációt követően egyhangúlag határoz. A Tanács a

Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag úgy határozhat, hogy e cikk (1) bekezdésének d), f) és g) pontjára a 251. cikkben megállapított eljárást kell alkalmazni.

(3) A szociális partnereket együttes kérelmükre bármely tagállam megbízhatja a (2) és (3) bekezdés alapján elfogadott irányelvek végrehajtásával.

Ebben az esetben e tagállamnak meg kell bizonyosodnia arról, hogy legkésőbb az irányelv 249. cikk szerinti átültetésének napjáig a szociális partnerek a szükséges intézkedéseket megállapodás útján bevezették, miközben minden szükséges intézkedést meg kell tennie annak érdekében, hogy az irányelv által előírt eredmények elérését mindenkor biztosítani tudja.

(4) Az e cikk alapján elfogadott rendelkezések

- nem érinthetik a tagállamok azon jogát, hogy szociális biztonsági rendszerük alapelveit meghatározzák és nem ronthatják jelentősen e rendszerek pénzügyi egyensúlyát;
- nem akadályozhatják a tagállamokat abban, hogy olyan szigorúbb védintézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be, amelyek e szerződéssel összeegyeztethetőek.

(5) E cikk rendelkezései a díjazásra, az egyesülési jogra, a sztrájkjogra vagy a kizárás jogára nem alkalmazhatók.”

10. A 139. cikk (2) bekezdésében a második albekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Tanács minősített többséggel jár el, kivéve ha a kérdéses megállapodás egy vagy több, valamely olyan területre vonatkozó rendelkezést tartalmaz, amelyre nézve a 137. cikk (2) bekezdése értelmében egyhangúságra van szükség. Ebben az esetben a Tanács egyhangúlag határoz.”

11. A 144. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„144. cikk

A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően létrehozza a tanácsadói jogkörrel rendelkező Szociális Védelemmel Foglalkozó Bizottságot annak érdekében, hogy a szociális védelmi politikák területén elősegítse az együttműködést a tagállamok között és a Bizottsággal. A bizottság a következő feladatokat látja el:

- figyelemmel kíséri a szociális helyzetet és a szociális védelmi politikák alakulását a tagállamokban és a Közösségben;
- elősegíti az információk, a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjét a tagállamok között, valamint a tagállamok és a Bizottság között;
- a 207. cikk sérelme nélkül a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére jelentéseket készít, véleményeket dolgoz ki vagy egyéb feladatokat végez a hatáskörébe tartozó területeken.

Feladatának teljesítése során a bizottság megfelelő kapcsolatokat alakít ki a szociális partnerekkel.

Minden egyes tagállam és a Bizottság két-két bizottsági tagot nevez ki.”

12. A 157. cikk (3) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(3) A Közösség az e szerződés egyéb rendelkezései alapján folytatott politikai és tevékenysége útján hozzájárul az (1) bekezdésben meghatározott célkitűzések eléréséhez. A Tanács a 251. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyedi intézkedéseket hozhat a tagállamokban végrehajtott olyan fellépések támogatására, amelyek az (1) bekezdésben kitűzött célok megvalósítására irányulnak.

E cím nem szolgáltat alapot ahhoz, hogy a Közösség bármilyen olyan intézkedést vezessen be, amely a verseny torzulásához vezethet, vagy amely adórendelkezéseket vagy a munkavállalók jogait és érdekeit érintő rendelkezéseket tartalmaz.”

13. A 159. cikk harmadik bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha egyedi fellépések bizonyulnak szükségesnek az alapokon kívül és az egyéb közösségi politikák keretében elhatározott intézkedések sérelme nélkül, akkor az ilyen fellépéseket a Tanács a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően, a 251. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően fogadhatja el.”

14. A 161. cikk a következő harmadik bekezdéssel egészül ki:

„2007. január 1-jétől a Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlament hozzájárulásának elnyerését, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően minősített többséggel határoz, ha a 2007. január 1-jétől alkalmazandó többéves pénzügyi tervet és az ahhoz kapcsolódó intézményközi megállapodást ezen időpontra elfogadták. Ennek hiányában az e bekezdésben megállapított eljárás ezek elfogadásának időpontjától alkalmazandó.”

15. A 175. cikk (2) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben előírt döntéshozatali eljárástól eltérve és a 95. cikk sérelme nélkül a Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően egyhangúlag fogadja el:

- a) az elsődlegesen adózási természetű rendelkezéseket;
- b) azokat az intézkedéseket, amelyek érintik:
 - a területrendezést;
 - a mennyiségi vízkészlet-gazdálkodást, illetve amelyek az e készletek rendelkezésre állását akár közvetlenül, akár közvetve befolyásolják.
 - a földhasználatot, kivéve a hulladékgazdálkodást;
- c) a tagállamok valamelyikének különböző energiaforrások közötti választását és energiaellátásának általános szerkezetét jelentős mértékben érintő intézkedéseket.

A Tanács az előző albekezdésben megállapított feltételek szerint meghatározhatja az e bekezdésben említett kérdések közül azokat, amelyekben minősített többséggel kell határozatot hozni.”

16. A harmadik rész a következő címmel egészül ki:

„XXI. cím

HARMADIK ORSZÁGOKKAL FOLYTATOTT GAZDASÁGI, PÉNZÜGYI ÉS

MŰSZAKI EGYÜTTMŰKÖDÉS

181a. cikk

(1) E szerződés egyéb rendelkezéseinek, különösen a XX. címben foglaltaknak a sérelme nélkül a Közösség — hatáskörének keretén belül — intézkedéseket tesz a harmadik országokkal való gazdasági, pénzügyi és műszaki együttműködés terén. Ezeknek az intézkedéseknek a tagállamok intézkedéseit kell kiegészíteniük, és összhangban kell lenniük a Közösség fejlesztési politikájával.

Az e területen folytatott közösségi politika hozzájárul a demokrácia és a jogállamiság fejlesztésének és megerősítésének általános célkitűzéséhez csakúgy, mint az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartásának célkitűzéséhez.

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően minősített többséggel elfogadja az (1) bekezdés végrehajtásához szükséges intézkedéseket. A Tanács egyhangúlag jár el a 310. cikkben említett társulási megállapodások, valamint az Unióhoz való csatlakozásukat kérő államokkal kötendő megállapodások esetén.

(3) A Közösség és a tagállamok hatáskörük keretén belül együttműködnek harmadik országokkal és a hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel. A Közösség által folytatott együttműködésre vonatkozó részletes szabályok a Közösség és az érintett harmadik felek közötti, a 300. cikknek megfelelően megtárgyalt és megkötött megállapodások tárgyát képezhetik.

Az első albekezdés nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy nemzetközi fórumokon tárgyalásokat folytassanak és nemzetközi megállapodásokat kössenek.”

17. A 189. cikk második bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az Európai Parlament tagjainak száma nem haladhatja meg a 732-t.”

18. A 190. cikk (5) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(5) Az Európai Parlament a Bizottság véleményének kikérése után és a Tanács minősített többséggel megadott jóváhagyásával meghatározza a tagjai feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket. A tagok vagy volt tagok adózására vonatkozó bármilyen szabály vagy feltétel esetén a Tanács egyhangú határozata szükséges.”

19. A 191. cikk a következő második bekezdéssel egészül ki:

„A Tanács, a 251. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően eljárva, meghatározza az európai szintű politikai pártokra irányadó szabályokat, így különösen a finanszírozásukra vonatkozó előírásokat.”

20. A 207. cikk (2) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(2) A Tanácsot a főtitkár irányítása alatt álló Főtitkárság segíti; a főtitkár egyben a közös kül- és biztonságpolitika főképviselője, akit a Főtitkárság működtetéséért felelős főtitkárhelyettes segít. A főtitkárt és a főtitkárhelyettest a Tanács nevezi ki minősített többséggel.

A Főtitkárság szervezetét a Tanács határozza meg.”

21. A 210. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„210. cikk

A Tanács minősített többséggel meghatározza a Bizottság elnökének és tagjainak, valamint a Bíróság elnökének, bírának, főügyeiseinek és hivatalvezetőjének és az Elsőfokú Bíróság tagjainak és hivatalvezetőjének illetményét, juttatásait és nyugdíját. Szintén minősített többséggel határoz meg minden egyéb, javadalmazás helyett fizetendő juttatást.”

22. A 214. cikk (2) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(2) Az állam-, illetve kormányfői összetételben üléselő Tanács jelöli minősített többséggel azt a személyt, akit a Bizottság elnökévé kíván kinevezni; a jelölést az Európai Parlamentnek jóvá kell hagynia.

A Tanács, minősített többséggel eljárva és az elnökjelölttel egyetértésben, elfogadja az egyes tagállamok javaslatai alapján összeállított, azon további személyeket tartalmazó listát, akiket a Bizottság tagjaivá kíván kinevezni.

A Bizottság így jelölt elnökét és többi tagját mint testületet az Európai Parlamentnek szavazatával jóvá kell hagynia. Az Európai Parlament jóváhagyását követően a Bizottság elnökét és többi tagját a Tanács nevezi ki minősített többséggel.”

23. A 215. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„215. cikk

A Bizottság tagjainak megbízatása — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással vagy felmentéssel szűnik meg.

A lemondó, hivatalából felmentett vagy elhalálozott tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére a Tanács minősített többséggel új tagot nevez ki. A Tanács egyhangúlag úgy is határozhat, hogy a távozó tag helyébe nem szükséges új tagot kinevezni.

Az elnök lemondása, felmentése vagy halála esetén hivatali idejének fennmaradó részére új elnököt neveznek ki. Az új elnök kinevezésére a 214. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárást kell alkalmazni.

A 216. cikk szerinti felmentés esetét kivéve, a Bizottság tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem neveznek ki, vagy ameddig a Tanács e cikk második bekezdése szerint úgy nem határozott, hogy a távozó tag helyébe nem szükséges új tagot kinevezni.”

24. A 217. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„217. cikk

(1) A Bizottság elnökének politikai irányítása alatt működik; az elnök határozza meg a Bizottság belső szervezetét annak biztosítása érdekében, hogy az koherens módon, hatékonyan és a kollegialitás szellemében tevékenykedjen.

(2) A Bizottságra háruló feladatok csoportosításáról és a Bizottság tagjai közötti elosztásáról az elnök dönt. Az elnök e feladatok elosztását a Bizottság hivatali ideje alatt megváltoztathatja. A Bizottság tagjai az elnök által számukra megállapított feladatokat az elnök irányításával látják el.

(3) A bizottsági testület jóváhagyásának elnyerését követően az elnök a Bizottság tagjai közül alelnököket nevez ki.

(4) A Bizottság tagja köteles benyújtani lemondását, ha a testület jóváhagyását köve-

tően az elnök őt erre felhívja.”

25. A 219. cikkből az első bekezdést el kell hagyni.

26. A 220. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„220. cikk

A Bíróság és az Elsőfokú Bíróság — saját hatáskörük keretén belül — biztosítják a jog tiszteletben tartását e szerződés értelmezése és alkalmazása során.

Ezen túlmenően az Elsőfokú Bíróság mellett a 225a. cikkben megállapított feltételek szerint bírói különutak létesülhetnek azzal a céllal, hogy bizonyos különleges területeken az e szerződésben meghatározott bírói hatáskört gyakorolják.”

27. A 221. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„221. cikk

A Bíróság tagállamonként egy-egy bíróból áll.

A Bíróság az alapokmányában erre vonatkozóan megállapított szabályoknak megfelelően tanácsokban vagy nagytanácsban tanácskozik.

Ha az alapokmány úgy rendelkezik, a Bíróság teljes ülésben is tanácskozhat.”

28. A 222. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„222. cikk

A Bíróságot nyolc főügyész segíti. Amennyiben a Bíróság kéri, a főügyészek számát a Tanács egyhangú határozattal megnövelheti.

A főügyész feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indoklással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében a Bíróság alapokmánya szerint a főügyész részvételére van szükség.”

29. A 223. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„223. cikk

A Bíróság bírait és főügyészeit olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik megfelelnek az országukban a legmagasabb bírói tisztségekbe történő kinevezéshez szükséges feltételeknek, vagy akik elismert szakértelemmel rendelkező jogtudósok; a bírákat és a főügyészeket a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hatéves időtartamra nevezik ki.

Három évente a bírói és a főügyészi kar részleges megújítására kerül sor a Bíróság alapokmányában megállapított feltételek szerint.

A Bíróság elnökét a bírák maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

A távozó bírák és főügyészek újra kinevezhetők.

A Bíróság kinevezi hivatalvezetőjét, és meghatározza a tevékenységére vonatkozó szabályokat.

A Bíróság elfogadja eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács minősített többséggel hozott jóváhagyása szükséges.”

30. A 224. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„224. cikk

Az Elsőfokú Bíróság tagállamonként legalább egy-egy bíróból áll. A bírák számát a Bíróság alapokmánya határozza meg. Az alapokmány előírhatja, hogy az Elsőfokú Bíróságot főügyészek segítik.

Az Elsőfokú Bíróság tagjait olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a magas bírói tisztségbe történő kinevezéshez szükséges alkalmassággal. A bírákat a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hat éves időtartamra nevezik ki. A tagság három évenként részlegesen megújul. A távozó tagok újra kinevezhetők.

Az Elsőfokú Bíróság elnökét a bírák maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

Az Elsőfokú Bíróság kinevezi hivatalvezetőjét, és megállapítja a hivatalvezető tevékenységére vonatkozó szabályokat.

Az Elsőfokú Bíróság a Bírósággal egyetértésben meghatározza eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács minősített többséggel hozott jóváhagyása szükséges.

Ha a Bíróság alapokmánya másként nem rendelkezik, az Elsőfokú Bíróságra e szerződésnek a Bíróságra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

31. A 225. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„225. cikk

(1) Az Elsőfokú Bíróság rendelkezik hatáskörrel első fokon a 230., 232., 235., 236. és 238. cikkben említett keresetek elbírálására, kivéve azokat, amelyeket bírói külön tanácsok hatáskörébe utaltak, illetve amelyek az alapokmány értelmében a Bíróság hatáskörében maradnak. Az alapokmány úgy rendelkezhet, hogy az Elsőfokú Bíróság egyéb keresetfajták tekintetében is hatáskörrel rendelkezik.

Az Elsőfokú Bíróság e bekezdés szerinti határozataival szemben az alapokmányban megállapított feltételek mellett és korlátokon belül, kizárólag jogi kérdésekben a Bírósághoz lehet fellebbezni.

(2) Az Elsőfokú Bíróság hatáskörébe tartozik a 225a. cikk szerint létrehozott bírói külön tanács határozatai ellen benyújtott jogorvoslati kérelmek elbírálása.

Az Elsőfokú Bíróság e bekezdés szerinti határozatait az alapokmányban megállapított feltételek mellett és korlátokon belül a Bíróság kivételesen felülvizsgálhatja, ha fennáll a komoly veszélye annak, hogy a közösségi jog egységessége vagy koherenciája sérül.

(3) Az Elsőfokú Bíróság az alapokmányban meghatározott egyes ügykörökben hatáskörrel rendelkezik a 234. cikk szerinti előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések eldöntésére.

Ha az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy az ügyben olyan elvi döntés meghozatalára van szükség, amely a közösségi jog egységességét és koherenciáját befolyásolhatja, az ügyet eldöntés végett a Bíróság elé utalhatja.

Az Elsőfokú Bíróság előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket eldöntő határozatait az alapokmányban megállapított feltételek mellett és korlátokon belül a Bíróság kivételesen felülvizsgálhatja, ha fennáll a komoly veszélye annak, hogy a közösségi jog egységessége vagy koherenciája sérül.”

32. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„225a. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel, valamint a Bírósággal folytatott konzultációt követően, vagy a Bíróság kérelmére és az Európai Parlamenttel, valamint a Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal bírói különtanácsokat hozhat létre egyes különleges területeken benyújtott meghatározott keresetfajták első fokon történő elbírálására.

A bírói különtanács létrehozásáról szóló határozatban meg kell határozni a különtanács összetételére vonatkozó szabályokat és a különtanácsra ruházott hatáskör pontos terjedelmét.

A bírói különtanácsok határozataival szemben kizárólag jogi kérdésekben, illetve — ha a különtanácsot létrehozó határozat úgy rendelkezik — jogi és ténykérdésekben az Elsőfokú Bírósághoz lehet fellebbezni.

A bírói különtanácsok tagjait olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a bírói tisztségbe történő kinevezéshez szükséges alkalmassággal. A bírói különtanácsok tagjait a Tanács nevezi ki egyhangú határozattal.

A bírói különtanácsok a Bírósággal egyetértésben meghatározzák eljárási szabályzatukat. E szabályzatok elfogadásához a Tanács minősített többséggel hozott jóváhagyása szükséges.

Ha a bírói különtanács létrehozásáról szóló határozat másként nem rendelkezik, a bírói különtanácsokra e szerződésnek a Bíróságra vonatkozó rendelkezéseit és a Bíróság alapokmányának rendelkezéseit kell alkalmazni.”

33. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„229a. cikk

E szerződés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a Tanács, a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangú határozattal úgy rendelkezhet, hogy a Bíróságot — a Tanács által meghatározott mértékben — hatáskörrel ruházza fel az e szerződés alapján elfogadott, közösségi ipari tulajdonjogokat alapító jogi aktusok alkalmazásával kapcsolatos jogviták elbírálására. A Tanács e rendelkezéseket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánlja.”

34. A 230. cikk második és harmadik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E célból a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az olyan keresetek tekintetében, amelyeket valamely tagállam, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság nyújt be hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, e szerződés vagy az alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt.

A Bíróság azonos feltételek mellett rendelkezik hatáskörrel a Számvevőszék és az EKB által előjogaik megóvása érdekében indított keresetek tekintetében.”

35. A 245. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„245. cikk

A Bíróság alapokmányát külön jegyzőkönyv állapítja meg.

A Tanács, a Bíróság kérelmére és a Bizottsággal, valamint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően vagy a Bizottság kérelmére és az Európai Parlamenttel, valamint a Bírósággal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag módosíthatja az alapokmány rendelkezéseit az I. cím kivételével.”

36. A 247. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A Számvevőszék a tagállamok egy-egy állampolgárából áll.”

b) a (3) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(3) A Számvevőszék tagjait hatéves időtartamra nevezik ki. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően minősített többséggel elfogadja a Számvevőszék tagjainak az egyes tagállamok javaslatai alapján összeállított listáját. A Számvevőszék tagjainak megbízatása megújítható.

A Számvevőszék elnökét a tagok maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.”

37. A 248. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A Számvevőszék megvizsgálja a Közösség összes bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását. Megvizsgálja a Közösség által létrehozott valamennyi szerv minden bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását is, amennyiben az ilyen vizsgálatot a létesítő okirat nem zárja ki.

A Számvevőszék az elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló nyilatkozatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni. Ez a nyilatkozat a Közösség tevékenységének valamennyi főbb területére kiterjedő külön értékelésekkel egészíthető ki.”

b) a (4) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(4) A Számvevőszék minden egyes pénzügyi év lezárását követően éves jelentést készít. A jelentést meg kell küldeni a Közösség többi intézményének, és ezeknek az intézményeknek a Számvevőszék megállapításaira adott válaszával együtt közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

A Számvevőszék továbbá meghatározott kérdésekre vonatkozó megállapításait — elsősorban külön jelentés formájában — bármikor előterjesztheti, és a többi közösségi intézmény bármelyikének kérésére véleményt adhat.

Éves jelentéseit, külön jelentéseit vagy véleményeit tagjainak többségével fogadja el. A Számvevőszék mindazonáltal bizonyos típusú jelentések vagy vélemények elfogadása céljából belső tanácsokat hozhat létre az eljárási szabályzatában meghatározott feltételek szerint.

A Számvevőszék segíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos ellenőrzési feladataik gyakorlása során.

A Számvevőszék megállapítja eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács minősített többséggel hozott jóváhagyása szükséges.”

38. A 254. cikk (1) és (2) bekezdésében az „*Európai Közösségek Hivatalos Lapja*” kifejezést az „*Európai Unió Hivatalos Lapja*” váltja fel.

39. A 257. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„257. cikk

Létrejön a tanácsadói jogkörrel rendelkező Gazdasági és Szociális Bizottság.

A bizottság a szervezett civil társadalom különböző gazdasági és társadalmi alkotóelemeinek képviselőiből, így különösen a gyártók, a mezőgazdasági termelők, a fuvarozók, a munkavállalók, a kereskedők, a kézművesek, a szabadfoglalkozásúak, a fogyasztók, valamint az általános társadalmi érdekek képviselőiből áll.”

40. A 258. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„258. cikk

A Gazdasági és Szociális Bizottság tagjainak száma nem haladhatja meg a 350-et.

A bizottság tagjainak száma a következő:

Belgium	12
Dánia	9
Németország	24
Görögország	12
Spanyolország	21
Franciaország	24
Írország	9
Olaszország	24
Luxemburg	6
Hollandia	12
Ausztria	12
Portugália	12
Finnország	9
Svédország	12
Egyesült Királyság	24

A bizottság tagjai nem utasíthatók. Feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek és a Közösség általános érdekében járnak el.

A Tanács minősített többséggel meghatározza a bizottság tagjainak juttatásait.”

41. A 259. cikk (1) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A bizottság tagjait a tagállamok javaslatai alapján négy évre nevezik ki. A Tanács minősített többséggel elfogadja a bizottság tagjainak az egyes tagállamok javaslatai

alapján összeállított listáját. A bizottság tagjainak megbízatása megújítható.”

42. A 263. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„263. cikk

Létrejön egy tanácsadói jogkörrel rendelkező bizottság (a továbbiakban: Régiók Bizottsága), amely regionális és helyi testületek olyan képviselőiből áll, akik valamely regionális vagy helyi testületben választással nyert képviselői megbízatással rendelkeznek, vagy valamely választott testületnek politikai felelősséggel tartoznak.

A Régiók Bizottsága tagjainak száma nem haladhatja meg a 350-et.

A bizottság tagjainak száma a következő:

Belgium	12
Dánia	9
Németország	24
Görögország	12
Spanyolország	21
Franciaország	24
Írország	9
Olaszország	24
Luxemburg	6
Hollandia	12
Ausztria	12
Portugália	12
Finnország	9
Svédország	12
Egyesült Királyság	24

A bizottság tagjait és azonos számú póttagjait az egyes tagállamok javaslatai alapján négy évre nevezik ki. Megbízatásuk megújítható. A Tanács minősített többséggel elfogadja a bizottság tagjainak és póttagjainak az egyes tagállamok javaslatai alapján összeállított listáját. A bizottsági tag megbízatása automatikusan megszűnik, ha az az első bekezdésben említett képviselői megbízatás, amely alapján őt tagnak javasolták, megszűnik; helyére a hivatali idő fennmaradó részére ugyanazon eljárásnak megfelelően másik tagot kell kinevezni. A bizottság tagjai nem lehetnek egyszerre az Európai Parlament tagjai is.

A bizottság tagjai nem utasíthatók. Feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek és a Közösség általános érdekében járnak el.”

43. A 266. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„266. cikk

Az Európai Beruházási Bank jogi személy.

Az Európai Beruházási Bank tagjai a tagállamok.

Az Európai Beruházási Bank alapokmányát az e szerződéshez csatolt jegyzőkönyv állapítja meg. A Tanács, az Európai Beruházási Bank kérelmére és az Európai Parlamenttel, valamint a Bizottsággal folytatott konzultációt követően vagy a Bizottság kérelmére és az Európai Parlamenttel, valamint az Európai Beruházási Bankkal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag módosíthatja a Bank alapokmányának 4., 11. és 12. cikkét, valamint 18. cikke (5) bekezdését.”

44. A 279. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„279. cikk

(1) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és a Számvevőszék véleményének kézhezvételét követően egyhangúlag:

- a) költségvetési rendeletet alkot, amelyben meghatározza különösen a költségvetés elkészítésére és végrehajtására, valamint az elszámolások végzésére és ellenőrzésére vonatkozó eljárást;
- b) szabályozza a pénzügyi ellenőrök, engedélyezésre jogosult tisztviselők és számvitelért felelős tisztviselők felelősségét, valamint a felügyelet ellátásának megfelelő rendjét.

2007. január 1-jétől a Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és a Számvevőszék véleményének kézhezvételét követően minősített többséggel határoz.

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt, továbbá a Számvevőszék véleményének kézhezvételét követően meghatározza azokat a módszereket és azt az eljárást, amelyek szerint a Közösség saját forrásaira vonatkozó szabályozásban előírt költségvetési bevételt a Bizottság rendelkezésére bocsátják, valamint a készpénzigények teljesítése érdekében adott esetben alkalmazandó intézkedéseket.”

45. A 290. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„290. cikk

A Közösség intézményeinek nyelvhasználatára vonatkozó szabályokat, a Bíróság alapokmányában foglalt rendelkezések sérelme nélkül, a Tanács határozza meg egyhangú határozattal.”

46. A 300. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés második és harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A (3) bekezdésben megállapított szabályoktól eltérve, ugyanezeket az eljárásokat kell alkalmazni a valamely megállapodás alkalmazását felfüggesztő határozatoknál, valamint a megállapodásokkal felállított szervezetben a Közösség által képviselendő álláspontok kialakításánál, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró határozatot kell hoznia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító határozatokat.

Az Európai Parlamentet haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell az e bekezdés alapján hozott minden olyan határozatról, amely megállapodások ideigle-

nes alkalmazására vagy felfüggesztésére, illetve a megállapodással létrehozott szervezetben a Közösség által képviselendő álláspont kialakítására vonatkozik.”

b) a (6) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(6) Az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság vagy a tagállam kikérheti a Bíróság véleményét a tervezett megállapodás e szerződés rendelkezéseivel való összeegyeztethetőségéről. Ha a Bíróság véleménye kedvezőtlen, a megállapodás csak az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikkének megfelelően léphet hatályba.”

47. A 309. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a „7. cikke (2) bekezdésének” szöveget a „7. cikke (3) bekezdésének” váltja fel;

b) a (2) bekezdésben a „7. cikke (1) bekezdésének” szöveget a „7. cikke (2) bekezdésének” váltja fel.

3. cikk

Az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés e cikk rendelkezéseinek megfelelően módosul:

1. A 107. cikk második bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az Európai Parlament tagjainak száma nem haladhatja meg a 732-t.”

2. A 108. cikk (5) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(5) Az Európai Parlament a Bizottság véleményének kikérése után és a Tanács minősített többséggel megadott jóváhagyásával meghatározza a tagjai feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket. A tagok vagy volt tagok adózására vonatkozó bármilyen szabály vagy feltétel esetén a Tanács egyhangú határozata szükséges.”

3. A 121. cikk (2) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(2) A Tanácsot a főtitkár irányítása alatt álló Főtitkárság segíti; a főtitkár egyben a közös kül- és biztonságpolitika főképviseelője, akit a Főtitkárság működtetéséért felelős főtitkárhelyettes segít. A főtitkárt és a főtitkárhelyettest a Tanács nevezi ki minősített többséggel.

A Főtitkárság szervezetét a Tanács határozza meg.”

4. A 127. cikk (2) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(2) Az állam-, illetve kormányfői összetételben üléselő Tanács jelöli minősített többséggel azt a személyt, akit a Bizottság elnökévé kíván kinevezni; a jelölést az Európai Parlamentnek jóvá kell hagynia.

A Tanács, minősített többséggel eljárva és az elnökjelölttel egyetértésben, elfogadja az egyes tagállamok javaslatai alapján összeállított, azon további személyeket tartalmazó listát, akiket a Bizottság tagjaivá kíván kinevezni.

A Bizottság így jelölt elnökét és többi tagját mint testületet az Európai Parlamentnek szavazatával jóvá kell hagynia. Az Európai Parlament jóváhagyását követően a Bizottság elnökét és többi tagját a Tanács nevezi ki minősített többséggel.”

5. A 128. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„128. cikk

A Bizottság tagjainak megbízatása — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással vagy felmentéssel szűnik meg.

A lemondó, hivatalából felmentett vagy elhalálozott tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére a Tanács minősített többséggel új tagot nevez ki. A Tanács egyhangúlag úgy is határozhat, hogy a távozó tag helyébe nem szükséges új tagot kinevezni.

Az elnök lemondása, felmentése vagy halála esetén hivatali idejének fennmaradó részére új elnököt neveznek ki. Az új elnök kinevezésére a 127. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárást kell alkalmazni.

A 129. cikk szerinti felmentés esetét kivéve, a Bizottság tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem neveznek ki, vagy ameddig a Tanács e cikk második bekezdése szerint úgy nem határozott, hogy a távozó tag helyébe nem szükséges új tagot kinevezni.”

6. A 130. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„130. cikk

(1) A Bizottság elnökének politikai irányítása alatt működik; az elnök határozza meg a Bizottság belső szervezetét annak biztosítása érdekében, hogy az koherens módon, hatékonyan és a kollegialitás szellemében tevékenykedjen.

(2) A Bizottságra háruló feladatok csoportosításáról és a Bizottság tagjai közötti elosztásáról az elnök dönt. Az elnök e feladatok elosztását a Bizottság hivatali ideje alatt megváltoztathatja. A Bizottság tagjai az elnök által számukra megállapított feladatokat az elnök irányításával látják el.

(3) A bizottsági testület jóváhagyásának elnyerését követően az elnök a Bizottság tagjai közül alelnököket nevez ki.

(4) A Bizottság tagja köteles benyújtani lemondását, ha a testület jóváhagyását követően az elnök őt erre felhívja.”

7. A 132. cikkből az első bekezdést el kell hagyni.

8. A 136. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„136. cikk

A Bíróság és az Elsőfokú Bíróság — saját hatáskörük keretén belül — biztosítják a jogtiszteletben tartását e szerződés értelmezése és alkalmazása során.

Ezen túlmenően az Elsőfokú Bíróság mellett a 140b. cikkben megállapított feltételek szerint bírói különtanácsok létesülhetnek azzal a céllal, hogy bizonyos különleges területeken az e szerződésben meghatározott bírói hatáskört gyakorolják.”

9. A 137. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„137. cikk

A Bíróság tagállamonként egy-egy bíróból áll.

A Bíróság az alapokmányában erre vonatkozóan megállapított szabályoknak megfelelően tanácsokban vagy nagytanácsban tanácskozik.

Ha az alapokmány úgy rendelkezik, a Bíróság teljes ülésben is tanácskozhat.”

10. A 138. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„138. cikk

A Bíróságot nyolc főügyész segíti. Amennyiben a Bíróság kéri, a főügyészek számát a Tanács egyhangú határozattal megnövelheti.

A főügyész feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indoklással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében a Bíróság alapokmánya szerint a főügyész részvételére van szükség.”

11. A 139. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„139. cikk

A Bíróság bírait és főügyészeit olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik megfelelnek az országukban a legmagasabb bírói tisztségekbe történő kinevezéshez szükséges feltételeknek, vagy akik elismert szakértelemmel rendelkező jogtudósok; a bírákat és a főügyészeket a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hatéves időtartamra nevezik ki.

Három évente a bírói és a főügyészi kar részleges megújítására kerül sor a Bíróság alapokmányában megállapított feltételek szerint.

A Bíróság elnökét a bírák maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

A távozó bírák és főügyészek újra kinevezhetők.

A Bíróság kinevezi hivatalvezetőjét, és meghatározza a tevékenységére vonatkozó szabályokat.

A Bíróság elfogadja eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács minősített többséggel hozott jóváhagyása szükséges.”

12. A 140. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„140. cikk

Az Elsőfokú Bíróság tagállamonként legalább egy-egy bíróból áll. A bírák számát a Bíróság alapokmánya határozza meg. Az alapokmány előírhatja, hogy az Elsőfokú Bíróságot főügyészek segítik.

Az Elsőfokú Bíróság tagjait olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a magas bírói tisztségbe történő kinevezéshez szükséges alkalmassággal. A bírákat a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hat éves időtartamra nevezik ki. A tagság három évenként részlegesen megújul. A távozó tagok újra kinevezhetők.

Az Elsőfokú Bíróság elnökét a bírák maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

Az Elsőfokú Bíróság kinevezi hivatalvezetőjét, és megállapítja a hivatalvezető tevé-

kenységére vonatkozó szabályokat.

Az Elsőfokú Bíróság a Bírósággal egyetértésben meghatározza eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács minősített többséggel hozott jóváhagyása szükséges.

Ha a Bíróság alapokmánya másként nem rendelkezik, az Elsőfokú Bíróságra e szerződésnek a Bíróságra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

13. A 140a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„140a. cikk

(1) Az Elsőfokú Bíróság rendelkezik hatáskörrel első fokon a 146., 148., 151., 152. és 153. cikkben említett keresetek elbírálására, kivéve azokat, amelyeket bírói különtanácsok hatáskörébe utaltak, illetve amelyek az alapokmány értelmében a Bíróság hatáskörében maradnak. Az alapokmány úgy rendelkezhet, hogy az Elsőfokú Bíróság egyéb keresetfajták tekintetében is hatáskörrel rendelkezik.

Az Elsőfokú Bíróság e bekezdés szerinti határozataival szemben az alapokmányban megállapított feltételek mellett és korlátokon belül, kizárólag jogi kérdésekben a Bírósághoz lehet fellebbezni.

(2) Az Elsőfokú Bíróság hatáskörébe tartozik a 140b. cikk szerint létrehozott bírói különtanács határozatai ellen benyújtott jogorvoslati kérelmek elbírálása.

Az Elsőfokú Bíróság e bekezdés szerinti határozatait az alapokmányban megállapított feltételek mellett és korlátokon belül a Bíróság kivételesen felülvizsgálhatja, ha fennáll a komoly veszélye annak, hogy a közösségi jog egységessége vagy koherenciája sérül.

(3) Az Elsőfokú Bíróság az alapokmányban meghatározott egyes ügykörökben hatáskörrel rendelkezik a 150. cikk szerinti előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések eldöntésére.

Ha az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy az ügyben olyan elvi döntés meghozatalára van szükség, amely a közösségi jog egységességét és koherenciáját befolyásolhatja, az ügyet eldöntés végett a Bíróság elé utalhatja.

Az Elsőfokú Bíróság előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket eldöntő határozatait az alapokmányban megállapított feltételek mellett és korlátokon belül a Bíróság kivételesen felülvizsgálhatja, ha fennáll a komoly veszélye annak, hogy a közösségi jog egységessége vagy koherenciája sérül.”

14. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„140b. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel, valamint a Bírósággal folytatott konzultációt követően, vagy a Bíróság kérelmére és az Európai Parlamenttel, valamint a Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal bírói különtanácsokat hozhat létre egyes különleges területeken benyújtott meghatározott keresetfajták első fokon történő elbírálására.

A bírói különtanács létrehozásáról szóló határozatban meg kell határozni a különtanács összetételére vonatkozó szabályokat és a különtanácsra ruházott hatáskör pontos terjedelmét.

A bírói különtanácsok határozataival szemben kizárólag jogi kérdésekben, illetve — ha a különtanácsot létrehozó határozat úgy rendelkezik — jogi és ténykérdésekben az Első-

fokú Bírósághoz lehet fellebbezni.

A bírói különtanácsok tagjait olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a bírói tisztségbe történő kinevezéshez szükséges alkalmassággal. A bírói különtanácsok tagjait a Tanács nevezi ki egyhangú határozattal.

A bírói különtanácsok a Bírósággal egyetértésben meghatározzák eljárási szabályzatukat. E szabályzatok elfogadásához a Tanács minősített többséggel hozott jóváhagyása szükséges.

Ha a bírói különtanács létrehozásáról szóló határozat másként nem rendelkezik, a bírói különtanácsokra e szerződésnek a Bíróságra vonatkozó rendelkezéseit és a Bíróság alapokmányának rendelkezéseit kell alkalmazni.”

15. A 146. cikk második és harmadik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E célból a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az olyan keresetek tekintetében, amelyeket valamely tagállam, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság nyújt be hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, e szerződés vagy az alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt.

A Bíróság azonos feltételek mellett rendelkezik hatáskörrel a Számvevőszék által előjogi megóvása érdekében indított keresetek tekintetében.”

16. A 160. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„160. cikk

A Bíróság alapokmányát külön jegyzőkönyv állapítja meg.

A Tanács, a Bíróság kérelmére és a Bizottsággal, valamint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően vagy a Bizottság kérelmére és az Európai Parlamenttel, valamint a Bírósággal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag módosíthatja az alapokmány rendelkezéseit az I. cím kivételével.”

17. A 160b. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A Számvevőszék a tagállamok egy-egy állampolgárából áll.”

b) a (3) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(3) A Számvevőszék tagjait hatéves időtartamra nevezik ki. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően minősített többséggel elfogadja a Számvevőszék tagjainak az egyes tagállamok javaslatai alapján összeállított listáját. A Számvevőszék tagjainak megbízatása megújítható.

A Számvevőszék elnökét a tagok maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.”

18. A 160c. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A Számvevőszék megvizsgálja a Közösség összes bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását. Megvizsgálja a Közösség által létrehozott valamennyi

szerv minden bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását is, amennyiben az ilyen vizsgálatot a létesítő okirat nem zárja ki.

A Számvevőszék az elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló nyilatkozatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni. Ez a nyilatkozat a Közösség tevékenységének valamennyi főbb területére kiterjedő külön értékelésekkel egészíthető ki.”

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(4) A Számvevőszék minden egyes pénzügyi év lezárását követően éves jelentést készít. A jelentést meg kell küldeni a Közösség többi intézményének, és ezeknek az intézményeknek a Számvevőszék megállapításaira adott válaszával együtt közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

A Számvevőszék továbbá meghatározott kérdésekre vonatkozó megállapításait — elsősorban külön jelentés formájában — bármikor előterjesztheti, és a többi közösségi intézmény bármelyikének kérésére véleményt adhat.

Éves jelentéseit, külön jelentéseit vagy véleményeit tagjainak többségével fogadja el. A Számvevőszék mindazonáltal bizonyos típusú jelentések vagy vélemények elfogadása céljából belső tanácsokat hozhat létre az eljárási szabályzatában meghatározott feltételek szerint.

A Számvevőszék segíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos ellenőrzési feladataik gyakorlása során.

A Számvevőszék megállapítja eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács minősített többséggel hozott jóváhagyása szükséges.”

19. A 163. cikk első bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„A rendeleteket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni. Ezek a bennük megjelölt napon, illetve ennek hiányában a kihirdetésüket követő huszadik napon lépnek hatályba.”

20. A 165. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„165. cikk

Létrejön a tanácsadói jogkörrel rendelkező Gazdasági és Szociális Bizottság.

A bizottság a szervezett civil társadalom különböző gazdasági és társadalmi alkotóelemeinek képviselőiből, így különösen a gyártók, a mezőgazdasági termelők, a fuvarozók, a munkavállalók, a kereskedők, a kézművesek, a szabadfoglalkozásúak, a fogyasztók, valamint az általános társadalmi érdekek képviselőiből áll.”

21. A 166. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„166. cikk

A Gazdasági és Szociális Bizottság tagjainak száma nem haladhatja meg a 350-et.

A bizottság tagjainak száma a következő:

Belgium	12
Dánia	9
Németország	24
Görögország	12
Spanyolország	21
Franciaország	24
Írország	9
Olaszország	24
Luxemburg	6
Hollandia	12
Ausztria	12
Portugália	12
Finnország	9
Svédország	12
Egyesült Királyság	24

A bizottság tagjai nem utasíthatók. Feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek és a Közösség általános érdekében járnak el.

A Tanács minősített többséggel meghatározza a bizottság tagjainak juttatásait.”

22. A 167. cikk (1) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A bizottság tagjait a tagállamok javaslatai alapján négy évre nevezik ki. A Tanács minősített többséggel elfogadja a bizottság tagjainak az egyes tagállamok javaslatai alapján összeállított listáját. A bizottság tagjainak megbízatása megújítható.”

23. A 183. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„183. cikk

(1) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és a Számvevőszék véleményének kézhezvételét követően egyhangúlag:

- a) költségvetési rendeletet alkot, amelyben meghatározza különösen a költségvetés elkészítésére és végrehajtására, valamint az elszámolások végzésére és ellenőrzésére vonatkozó eljárást;
- b) szabályozza a pénzügyi ellenőrök, engedélyezésre jogosult tisztviselők és számvitelért felelős tisztviselők felelősségét, valamint a felügyelet ellátásának megfelelő rendjét.

2007. január 1-jétől a Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és a Számvevőszék véleményének kézhezvételét követően minősített többséggel határoz.

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt, továbbá a Számvevőszék véleményének kézhezvételét követően

meghatározza azokat a módszereket és azt az eljárást, amelyek szerint a Közösség saját forrásaira vonatkozó szabályozásban előírt költségvetési bevételt a Bizottság rendelkezésére bocsátják, valamint a készpénzigények teljesítése érdekében adott esetben alkalmazandó intézkedéseket.”

24. A 190. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„190. cikk

A Közösség intézményeinek nyelvhasználatára vonatkozó szabályokat, a Bíróság alapkormányában foglalt rendelkezések sérelme nélkül, a Tanács határozza meg egyhangú határozattal.”

25. A 204. cikk a következőképpen módosul:

- a) az 1. bekezdésben az „F.1. cikke (2) bekezdésének” szöveget a „7. cikke (3) bekezdésének” váltja fel;
- b) a 2. bekezdésben az „F.1. cikke (1) bekezdésének” szöveget a „7. cikke (2) bekezdésének”, az „F. cikkének (1) bekezdésében” szöveget pedig a „6. cikkének (1) bekezdésében” váltja fel.

4. cikk

Az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés e cikk rendelkezéseinek megfelelően módosul:

1. A 10. cikk (2) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(2) Az állam-, illetve kormányfői összetételben üléselő Tanács jelöli minősített többséggel azt a személyt, akit a Bizottság elnökévé kíván kinevezni; a jelölést az Európai Parlamentnek jóvá kell hagynia.

A Tanács, minősített többséggel eljárva és az elnökjelölttel egyetértésben, elfogadja az egyes tagállamok javaslatai alapján összeállított, azon további személyeket tartalmazó listát, akiket a Bizottság tagjaivá kíván kinevezni.

A Bizottság így jelölt elnökét és többi tagját mint testületet az Európai Parlamentnek szavazatával jóvá kell hagynia. Az Európai Parlament jóváhagyását követően a Bizottság elnökét és többi tagját a Tanács nevezi ki minősített többséggel.”

2. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

(1) A Bizottság elnökének politikai irányítása alatt működik; az elnök határozza meg a Bizottság belső szervezetét annak biztosítása érdekében, hogy az koherens módon, hatékonyan és a kollegialitás szellemében tevékenykedjen.

(2) A Bizottságra háruló feladatok csoportosításáról és a Bizottság tagjai közötti elosztásáról az elnök dönt. Az elnök e feladatok elosztását a Bizottság hivatali ideje alatt megváltoztathatja. A Bizottság tagjai az elnök által számukra megállapított feladatokat az elnök irányításával látják el.

(3) A bizottsági testület jóváhagyásának elnyerését követően az elnök a Bizottság tagjai közül alelnököket nevez ki.

- (4) A Bizottság tagja köteles benyújtani lemondását, ha a testület jóváhagyását követően az elnök őt erre felhívja.”
3. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:
- „12. cikk*
- A Bizottság tagjainak megbízatása — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással vagy felmentéssel szűnik meg.
- A lemondó, hivatalából felmentett vagy elhalálozott tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére a Tanács minősített többséggel új tagot nevez ki. A Tanács egyhangúlag úgy is határozhat, hogy a távozó tag helyébe nem szükséges új tagot kinevezni.
- Az elnök lemondása, felmentése vagy halála esetén hivatali idejének fennmaradó részére új elnököt neveznek ki. Az új elnök kinevezésére a 10. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárást kell alkalmazni.
- A 12a. cikk szerinti felmentés esetét kivéve, a Bizottság tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem neveznek ki, vagy ameddig a Tanács e cikk második bekezdése szerint úgy nem határozott, hogy a távozó tag helyébe nem szükséges új tagot kinevezni.”
4. A 13. cikkből az első bekezdést el kell hagyni.
5. A 20. cikk második bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „Az Európai Parlament tagjainak száma nem haladhatja meg a 732-t.”*
6. A 21. cikk (5) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:
- „(5) Az Európai Parlament a Bizottság véleményének kikérése után és a Tanács minősített többséggel megadott jóváhagyásával meghatározza a tagjai feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket. A tagok vagy volt tagok adózására vonatkozó bármilyen szabály vagy feltétel esetén a Tanács egyhangú határozata szükséges.”*
7. A 30. cikk (2) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:
- „(2) A Tanácsot a főtitkár irányítása alatt álló Főtitkárság segíti; a főtitkár egyben a közös kül- és biztonságpolitika főképviselője, akit a Főtitkárság működtetéséért felelős főtitkárhelyettes segít. A főtitkárt és a főtitkárhelyettest a Tanács nevezi ki minősített többséggel.*
- A Főtitkárság szervezetét a Tanács határozza meg.”*
8. A 31. cikk helyébe a következő szöveg lép:
- „31. cikk*
- A Bíróság és az Elsőfokú Bíróság — saját hatáskörük keretén belül — biztosítják a jogtiszteletben tartását e szerződés értelmezése és alkalmazása során.
- Ezen túlmenően az Elsőfokú Bíróság mellett a 32e. cikkben megállapított feltételek szerint bírói különtanácsok létesülhetnek azzal a céllal, hogy bizonyos különleges területeken az e szerződésben meghatározott bírói hatáskört gyakorolják.”
9. A 32. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32. cikk

A Bíróság tagállamonként egy-egy bíróból áll.

A Bíróság az alapokmányában erre vonatkozóan megállapított szabályoknak megfelelően tanácsokban vagy nagytanácsban tanácskozik.

Ha az alapokmány úgy rendelkezik, a Bíróság teljes ülésben is tanácskozhat.”

10. A 32a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32a. cikk

A Bíróságot nyolc főügyész segíti. Amennyiben a Bíróság kéri, a főügyészek számát a Tanács egyhangú határozattal megnövelheti.

A főügyész feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indoklással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében a Bíróság alapokmánya szerint a főügyész részvételére van szükség.”

11. A 32b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32b. cikk

A Bíróság bíráit és főügyészeit olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik megfelelnek az országukban a legmagasabb bírói tisztségekbe történő kinevezéshez szükséges feltételeknek, vagy akik elismert szakértelemmel rendelkező jogtudósok; a bírákat és a főügyészeket a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hatéves időtartamra nevezik ki.

Három évente a bírói és a főügyészi kar részleges megújítására kerül sor a Bíróság alapokmányában megállapított feltételek szerint.

A Bíróság elnökét a bírák maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

A távozó bírák és főügyészek újra kinevezhetők.

A Bíróság kinevezi hivatalvezetőjét, és meghatározza a tevékenységére vonatkozó szabályokat.

A Bíróság elfogadja eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács minősített többséggel hozott jóváhagyása szükséges.”

12. A 32c. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32c. cikk

Az Elsőfokú Bíróság tagállamonként legalább egy-egy bíróból áll. A bírák számát a Bíróság alapokmánya határozza meg. Az alapokmány előírhatja, hogy az Elsőfokú Bíróságot főügyészek segítik.

Az Elsőfokú Bíróság tagjait olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a magas bírói tisztségbe történő kinevezéshez szükséges alkalmassággal. A bírákat a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hat éves időtartamra nevezik ki. A tagság három évenként részlegesen megújul. A távozó tagok újra kinevezhetők.

Az Elsőfokú Bíróság elnökét a bírák maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

Az Elsőfokú Bíróság kinevezi hivatalvezetőjét, és megállapítja a hivatalvezető tevékenységére vonatkozó szabályokat.

Az Elsőfokú Bíróság a Bírósággal egyetértésben meghatározza eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács minősített többséggel hozott jóváhagyása szükséges.

Ha a Bíróság alapokmánya másként nem rendelkezik, az Elsőfokú Bíróságra e szerződésnek a Bíróságra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

13. A 32d. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32d. cikk

(1) Az Elsőfokú Bíróság rendelkezik hatáskörrel első fokon a 33., 34., 35., 36., 38., 40. és 42. cikkben említett keresetek elbírálására, kivéve azokat, amelyeket bírói különtanácsok hatáskörébe utaltak, illetve amelyek az alapokmány értelmében a Bíróság hatáskörében maradnak. Az alapokmány úgy rendelkezhet, hogy az Elsőfokú Bíróság egyéb keresetfajták tekintetében is hatáskörrel rendelkezik.

Az Elsőfokú Bíróság e bekezdés szerinti határozataival szemben az alapokmányban megállapított feltételek mellett és korlátokon belül, kizárólag jogi kérdésekben a Bírósághoz lehet fellebbezni.

(2) Az Elsőfokú Bíróság hatáskörébe tartozik a 32e. cikk szerint felállított bírói különtanács határozatai ellen benyújtott jogorvoslati kérelmek elbírálása.

Az Elsőfokú Bíróság e bekezdés szerinti határozatait az alapokmányban megállapított feltételek mellett és korlátokon belül a Bíróság kivételesen felülvizsgálhatja, ha fennáll a komoly veszélye annak, hogy a közösségi jog egységessége vagy koherenciája sérül.

(3) Az Elsőfokú Bíróság az alapokmányban meghatározott egyes ügykörökben hatáskörrel rendelkezik a 41. cikk szerinti előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések eldöntésére.

Ha az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy az ügyben olyan elvi döntés meghozatalára van szükség, amely a közösségi jog egységességét és koherenciáját befolyásolhatja, az ügyet eldöntés végett a Bíróság elé utalhatja.

Az Elsőfokú Bíróság előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket eldöntő határozatait az alapokmányban megállapított feltételek mellett és korlátokon belül a Bíróság kivételesen felülvizsgálhatja, ha fennáll a komoly veszélye annak, hogy a közösségi jog egységessége vagy koherenciája sérül.”

14. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„32e. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel, valamint a Bírósággal folytatott konzultációt követően, vagy a Bíróság kérelmére és az Európai Parlamenttel, valamint a Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal bírói különtanácsokat hozhat létre egyes különleges területeken benyújtott meghatározott keresetfajták első fokon történő elbírálására.

A bírói különtanács létrehozásáról szóló határozatban meg kell határozni a különtanács összetételére vonatkozó szabályokat és a különtanácsra ruházott hatáskör pontos terjedelmét.

A bírói különtanácsok határozataival szemben kizárólag jogi kérdésekben, illetve — ha

a különtanácsot létrehozó határozat úgy rendelkezik — jogi és ténykérdésekben az Első-fokú Bírósághoz lehet fellebbezni.

A bírói különtanácsok tagjait olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a bírói tisztségbe történő kinevezéshez szükséges alkalmassággal. A bírói különtanácsok tagjait a Tanács nevezi ki egyhangú határozattal.

A bírói különtanácsok a Bírósággal egyetértésben meghatározzák eljárási szabályzatukat. E szabályzatok elfogadásához a Tanács minősített többséggel hozott jóváhagyása szükséges.

Ha a bírói különtanács létrehozásáról szóló határozat másként nem rendelkezik, a bírói különtanácsokra e szerződésnek a Bíróságra vonatkozó rendelkezéseit és a Bíróság alapokmányának rendelkezéseit kell alkalmazni.”

15. A 33. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bíróság hatáskörrel rendelkezik az olyan keresetek tekintetében, amelyeket hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, e szerződés vagy az alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt valamely tagállam, az Európai Parlament vagy a Tanács nyújt be a Bizottság valamely határozatának vagy ajánlásának semmissé nyilvánítása érdekében. A Bíróság azonban a gazdasági tényekből vagy körülményekből eredő helyzet értékelését, amely a Bizottság határozatának vagy ajánlásának meghozatalához vezetett, csak akkor vizsgálhatja, ha a Bizottsággal szemben hatáskörrel való visszaélésre vagy e szerződésnek vagy az alkalmazására vonatkozó jogi rendelkezések bármelyikének nyilvánvaló megsértésére hivatkoztak.”

a) a negyedik bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„A Bíróság azonos feltételek mellett rendelkezik hatáskörrel a Számvevőszék által előjogai megóvása érdekében indított keresetek tekintetében.”

16. A 45. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„45. cikk

A Bíróság alapokmányát külön jegyzőkönyv állapítja meg.

A Tanács, a Bíróság kérelmére és a Bizottsággal, valamint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően vagy a Bizottság kérelmére és az Európai Parlamenttel, valamint a Bírósággal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag módosíthatja az alapokmány rendelkezéseit.”

17. A 45b. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A Számvevőszék a tagállamok egy-egy állampolgárából áll.”

b) a (3) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(3) A Számvevőszék tagjait hatéves időtartamra nevezik ki. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően minősített többséggel elfogadja a

Számvevőszék tagjainak az egyes tagállamok javaslatai alapján összeállított listáját. A Számvevőszék tagjainak megbízatása megújítható.

A Számvevőszék elnökét a tagok maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.”

18. A 45c. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A Számvevőszék megvizsgálja a Közösség összes bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását. Megvizsgálja a Közösség által létrehozott valamennyi szerv minden bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását is, amennyiben az ilyen vizsgálatot a létesítő okirat nem zárja ki.

A Számvevőszék az elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló nyilatkozatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni. Ez a nyilatkozat a Közösség tevékenységének valamennyi főbb területére kiterjedő külön értékelésekkel egészíthető ki.”

b) a (4) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(4) A Számvevőszék minden egyes pénzügyi év lezárását követően éves jelentést készít. A jelentést meg kell küldeni a Közösség többi intézményének, és ezeknek az intézményeknek a Számvevőszék megállapításaira adott válaszával együtt közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

A Számvevőszék továbbá meghatározott kérdésekre vonatkozó megállapításait — elsősorban külön jelentés formájában — bármikor előterjeszheti, és a többi közösségi intézmény bármelyikének kérésére véleményt adhat.

Éves jelentéseit, külön jelentéseit vagy véleményeit tagjainak többségével fogadja el. A Számvevőszék mindazonáltal bizonyos típusú jelentések vagy vélemények elfogadása céljából belső tanácsokat hozhat létre az eljárási szabályzatában meghatározott feltételek szerint.

A Számvevőszék segíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos ellenőrzési feladataik gyakorlása során.

A Számvevőszék megállapítja eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács minősített többséggel hozott jóváhagyása szükséges.”

19. A 96. cikk a következőképpen módosul:

a) az 1. bekezdésben az „F.1. cikke (2) bekezdésének” szöveget a „7. cikke (3) bekezdésének” váltja fel;

b) a 2. bekezdésben az „F.1. cikke (1) bekezdésének” szöveget a „7. cikke (2) bekezdésének”, az „F. cikkének (1) bekezdésében” szöveget pedig a „6. cikkének (1) bekezdésében” váltja fel.

5. cikk

A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló

jegyzőkönyv e cikk rendelkezéseinek megfelelően módosul.

A 10. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„10.6. A 10.2. cikket az EKB ajánlása alapján és az Európai Parlamenttel, valamint a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, illetve a Bizottság ajánlása alapján és az Európai Parlamenttel, valamint az EKB-val folytatott konzultációt követően az állam- illetve kormányfői összetételben ülésező Tanács egyhangú határozattal módosíthatja. A Tanács ezeket a módosításokat elfogadásra ajánlja a tagállamoknak. Ezek a módosítások azt követően lépnek hatályba, hogy azokat alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi tagállam megerősítette.

Az EKB e bekezdés szerinti ajánlásához a Kormányzótanács egyhangú határozata szükséges.”

6. cikk

Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv e cikk rendelkezéseinek megfelelően módosul.

A 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

A 12–15. és a 18. cikket alkalmazni kell a Bíróság bíráira, ügyészeire, hivatalvezetőjére, valamint segédelőadóira, továbbá az Elsőfokú Bíróság tagjaira és hivatalvezetőjére; ez a rendelkezés a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 3. cikkének a bírák bírósági eljárások alóli mentességére vonatkozó rendelkezéseit nem érinti.”

MÁSODIK RÉSZ

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

7. cikk

A Bíróság alapokmányáról szóló, az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt jegyzőkönyvek hatályukat veszítik, és helyükbe az e szerződés által az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv lép.

8. cikk

Az Európai Szén- és Acélközösség Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 1–20. cikke, 44. és 45. cikke, 46. cikke második és harmadik bekezdése, 47–49. cikke, valamint 51., 52., 54. és 55. cikke hatályát veszti.

9. cikk

Az Európai Szén- és Acélközösség Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyv hatályban maradó cikkeinek sérelme nélkül az e szerződés által az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv rendelkezéseit kell alkalmazni azokban az esetekben, amikor a Bíróság az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés rendelkezései által ráruházott hatáskörét gyakorolja.

10. cikk

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának létrehozásáról szóló, 1988. október 24-ei 88/591/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi határozat módosításaival együtt hatályát veszti, kivéve a 3. cikket annyiban, amennyiben az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés által a Bíróságra ruházott hatásköröket — a hivatkozott cikk alapján — az Elsőfokú Bíróság gyakorolja.

11. cikk

E szerződés határozatlan időre jön létre.

12. cikk

(1) E szerződést a Magas Szerződő Felek alkotmányos követelményeiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Olasz Köztársaság Kormányánál helyezik letétbe.

(2) E szerződés az utolsó megerősítő okirat letétbe helyezését követő második hónap első napján lép hatályba.

13. cikk

E szerződést, amely egy-egy eredeti példányban angol, dán, finn, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven készült, és amelynek az e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, az Olasz Köztársaság Kormányának irattárában helyezik letétbe, amely minden további aláíró állam kormányának eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

Fentiek hitelül alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a szerződést.

Kelt Nizzában, a kétezer-egyedik év február havának huszonhatodik napján.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

Für Seine Majestät den König der Belgier

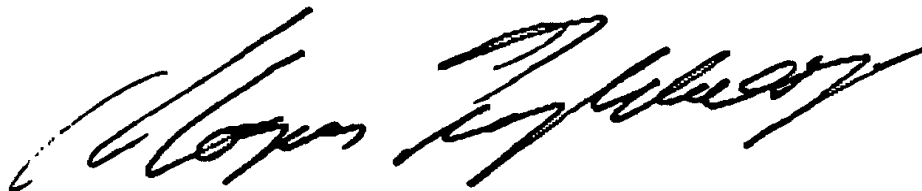

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

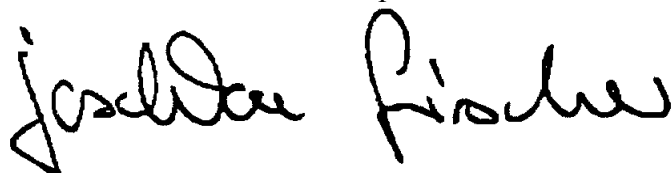
Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

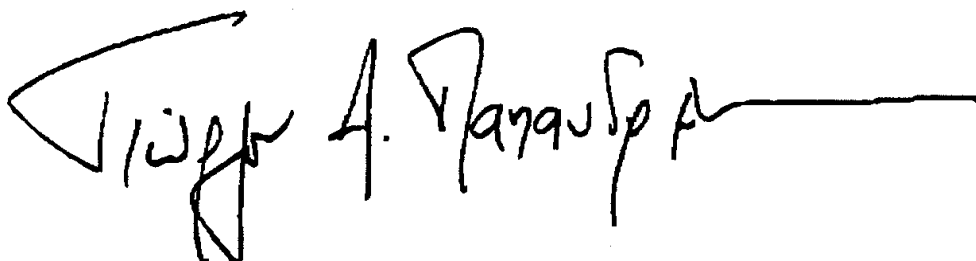
For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

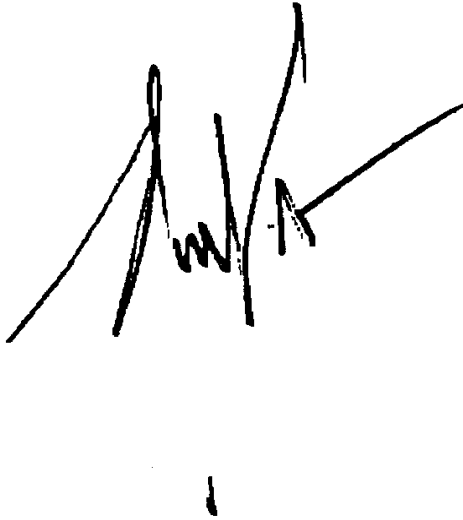
Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por Su Majestad el Rey de España

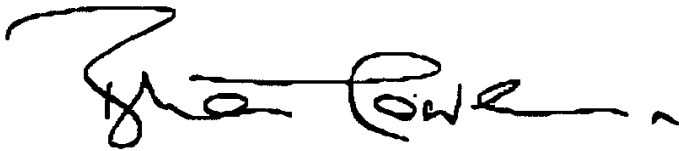

Pour le Président de la République française

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

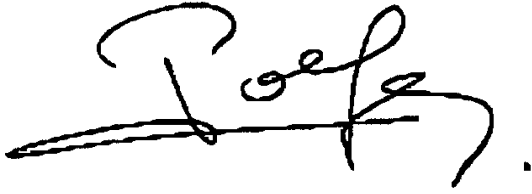
For the President of Ireland

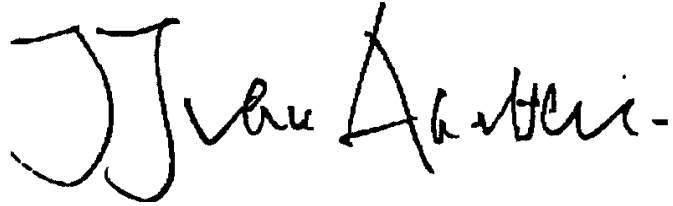
Per il Presidente della Repubblica italiana

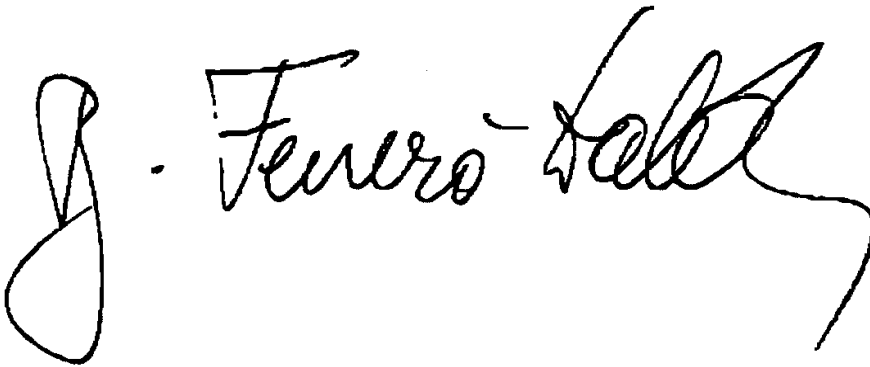
Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

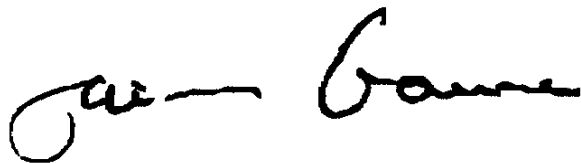
Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

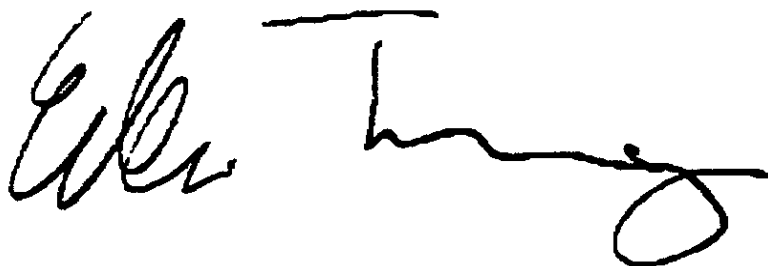

Pelo Presidente da República Portuguesa

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta

För Republiken Finlands President

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Eino Tuomioja'. The letters are fluid and cursive, with a prominent horizontal line above the 'T'.

För Hans Majestät Konungen av Sverige

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Carl XVI Gustaf'. The signature is highly stylized and cursive, with several loops and a long horizontal stroke at the bottom.

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Bobi Casan'. The signature is cursive and somewhat stylized, with a long vertical stroke at the end.

JEGYZŐKÖNYVEK

A. AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉSHEZ ÉS AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEKET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉSEKHEZ CSATOLT JEGYZŐKÖNYV

Jegyzőkönyv az Európai Unió bővítéséről

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösségek létrehozó szerződéséhez csatolnak:

1. cikk

Az intézményekről szóló jegyzőkönyv hatályon kívül helyezése

Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösségek létrehozó szerződéséhez csatolt, az Európai Unió várható bővítésére tekintettel az intézményekről szóló jegyzőkönyv hatályát veszti.

2. cikk

Az Európai Parlamentre vonatkozó rendelkezések

(1) 2004. január 1-jével és a 2004–2009-es választási ciklus elejétől kezdődő hatállyal az Európai Közösséget létrehozó szerződés 190. cikkének (2) bekezdésében, illetve az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 108. cikkének (2) bekezdésében az első albekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az egyes tagállamokban megválasztott képviselők száma a következő:

Belgium	22
Dánia	13
Németország	99
Görögország	22
Spanyolország	50
Franciaország	72
Írország	12
Olaszország	72

Luxemburg	6
Hollandia	25
Ausztria	17
Portugália	22
Finnország	13
Svédország	18
Egyesült Királyság	72 ”

(2) A (3) bekezdésre is figyelemmel, a 2004–2009-es választási ciklusban az Európai Parlament képviselőinek összlétszáma az Európai Közösséget létrehozó szerződés 190. cikkének (2) bekezdésében, illetve az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 108. cikkének (2) bekezdésében meghatározott képviselői létszám és az új tagállamok képviselőinek a legkésőbb 2004. január 1-jéig aláírt csatlakozási szerződések szerinti számának összegével egyenlő.

(3) Amennyiben a tagok (2) bekezdés szerinti összlétszáma nem éri el a 732-t, az egyes tagállamokban megválasztandó képviselők számát arányosan korrigálni kell olyan módon, hogy a képviselők összlétszáma 732-höz a lehető legközelebb essen anélkül, hogy e korrekció révén az egyes tagállamokban megválasztandó képviselők száma meghaladná az Európai Közösséget létrehozó szerződés 190. cikkének (2) bekezdésében, illetve az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 108. cikkének (2) bekezdésében meghatározott számot.

A Tanács e célból határozatot fogad el.

(4) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 189. cikkének második bekezdésétől, illetve az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 107. cikkének második bekezdésétől eltérve, ha a csatlakozási szerződések az e cikk (3) bekezdésének második albekezdésében előírt határozat elfogadását követően lépnek hatályba, az európai parlamenti képviselők száma az említett határozat alkalmazásának időszakára a 732-t ideiglenesen meghaladhatja. Az érintett tagállamokban megválasztandó képviselők számát az e cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említettel megegyező módon korrigálni kell.

3. cikk

A Tanácsban a szavazatok súlyozására vonatkozó rendelkezések

(1) 2005. január 1-jével:

a) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikke, illetve az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 118. cikke a következőképpen módosul:

i. A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a Tanács határozatához minősített többség szükséges, tagjainak szavazatait a következőképpen kell súlyozni:

Belgium	12
Dánia	7
Németország	29
Görögország	12
Spanyolország	27
Franciaország	29
Írország	7
Olaszország	29
Luxemburg	4
Hollandia	13
Ausztria	10
Portugália	12
Finnország	7
Svédország	10
Egyesült Királyság	29

A Tanács határozatainak elfogadásához a tagok többsége által leadott legalább 169 igen szavazat szükséges, ha azokat e szerződés értelmében a Bizottság javaslata alapján kell elfogadni.

Egyéb esetekben a Tanács határozatainak elfogadásához legalább a tagok kétharmada által leadott, legalább 169 igen szavazat szükséges.”

ii. a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a Tanács valamely határozatát minősített többséggel kell elfogadni, a Tanács tagjai annak megvizsgálását kérhetik, hogy a minősített többséget adó tagállamok képviselik-e az Unió népességének legalább 62%-át. Amennyiben ez a feltétel nem teljesül, a kérdéses határozat nem kerül elfogadásra.”

b) Az Európai Unióról szóló szerződés 23. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Tanács tagjainak szavazatait az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikke (2) bekezdésének megfelelően kell súlyozni. A határozatok elfogadásához legalább a tagok kétharmada által leadott, legalább 169 igen szavazat szükséges. Ha a Tanács valamely határozatát minősített többséggel kell elfogadni, a Tanács tagjai annak megvizsgálását kérhetik, hogy a minősített többséget adó tagállamok képviselik-e az Unió népességének legalább 62%-át. Amennyiben ez a feltétel nem teljesül, a kérdéses határozat nem kerül elfogadásra.”

c) Az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a Tanács valamely határozatához minősített többség szükséges, tagjainak szavazatait az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikke (2) bekezdésének

megfelelően kell súlyozni, továbbá a határozat elfogadásához legalább a tagok kétharmada által leadott, legalább 169 igen szavazat szükséges. Ha a Tanács valamely határozatát minősített többséggel kell elfogadni, a Tanács tagjai annak megvizsgálását kérhetik, hogy a minősített többséget adó tagállamok képviselik-e az Unió népességének legalább 62%-át. Amennyiben ez a feltétel nem teljesül, a kérdéses határozat nem kerül elfogadásra.”

(2) Az egyes csatlakozások időpontjában az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében, illetve az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 118. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében említett szavazatküszöböt oly módon kell megállapítani, hogy a minősített többséghez szükséges szavazatok száma ne haladja meg a Nizzai Szerződést elfogadó Konferencia záróokmányában foglalt, az Európai Unió bővítéséről szóló nyilatkozatban szereplő táblázatból következő szavazatküszöböt.

4. cikk

A Bizottságra vonatkozó rendelkezések

(1) 2005. január 1-jével és az ezen időpontot követő első Bizottság hivatalba lépésétől kezdődő hatállyal az Európai Közösséget létrehozó szerződés 213. cikkének (1) bekezdése, illetve az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 126. cikkének (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság tagjait általános alkalmasságuk alapján olyan személyek közül kell kiválasztani, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség.

A Bizottság a tagállamok egy-egy állampolgárából áll.

A Bizottság tagjainak számát a Tanács egyhangúlag megváltoztathatja.”

(2) Amikor az Unió 27 tagállamot számlál, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 213. cikkének (1) bekezdése, illetve az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 126. cikkének (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság tagjait általános alkalmasságuk alapján olyan személyek közül kell kiválasztani, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség.

A Bizottság tagjainak száma kevesebb, mint ahány tagállam van. A Bizottság tagjait egy egyenjogúságon alapuló rotációs rend szerint kell kiválasztani, amelynek szabályait a Tanács fogadja el egyhangú határozattal.

A Bizottság tagjainak számát a Tanács állapítja meg egyhangú határozattal.”

Ez a módosítás az Unió huszonhetedik tagállamának csatlakozását követő első Bizottság hivatalba lépésének időpontjától alkalmazandó.

(3) Az Unió huszonhetedik tagállama csatlakozási szerződésének aláírását követően a Tanács egyhangúlag meghatározza:

- a Bizottság tagjainak számát;
- az egyenjogúságon alapuló rotációs rendre vonatkozó, az egymást követő testületek összetételének automatikus meghatározásához szükséges valamennyi feltételre és

előírásra kiterjedő szabályokat a következő elvek alapján:

- a) annak meghatározásánál, hogy állampolgáraik milyen sorrendben és időtartamra válnak a Bizottság tagjává, a tagállamokat teljes mértékben egyenlően kell kezelni; ennek megfelelően a bármely két tagállam állampolgárai által betöltött összes hivatali időszakok különbsége soha nem lehet több egynél.
 - b) az a) pontra is figyelemmel, az egymást követő bizottsági testületeket úgy kell összeállítani, hogy azokban az Unió tagállamainak teljes demográfiai és földrajzi spektruma kielégítő módon megjelenjen.
- (4) A (2) bekezdés alkalmazásáig az Unióhoz csatlakozó minden államnak joga van arra, hogy csatlakozása időpontjában egy állampolgára a Bizottság tagja legyen.

**B. AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉSHEZ, AZ EURÓPAI
KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉSHEZ ÉS AZ EURÓPAI
ATOMENERGIA-KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉSHEZ
CSATOLT JEGYZŐKÖNYV**

Jegyzőkönyv a Bíróság alapokmányáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 245. cikkében, illetve az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 160. cikkében előírtaknak megfelelően megállapítsák a Bíróság alapokmányát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. cikk

A Bíróság az Európai Unióról szóló szerződés (EU-Szerződés), az Európai Közösséget létrehozó szerződés (EK-Szerződés), az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés (EAK-Szerződés) és ezen alapokmány rendelkezéseinek megfelelően alakul meg és működik.

1. CÍM

BÍRÁK ÉS FŐÜGYÉSZEK

2. cikk

Működésének megkezdése előtt minden bíró nyilvános ülésen esküt tesz arra, hogy feladatait pártatlanul és lelkiismeretesen látja el, és megőrzi a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

3. cikk

A bírákat mentesség illeti meg mindenfajta bírósági eljárás alól. Hivatali idejük lejárta után továbbra is megilleti őket a mentelmi jog hivatali minőségükben végzett cselekményeik vonatkozásában, beleértve szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásait is.

A Bíróság a mentelmi jogot teljes ülésben eljárva megvonhatja.

Ha a bíró mentelmi jogát megvonták és ellene büntetőeljárást indítottak, az ügyet valamennyi tagállamban csak a legfelsőbb szintű nemzeti bíróságok tagjaival szemben eljárásra jogosult bíróság tárgyalhatja.

Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 12–15. és 18. cikkét alkalmazni kell a Bíróság bíráira, főügyészeire, hivatalvezetőjére, valamint segédelő-adóira; ez a rendelkezés a bírák bírósági eljárások alóli mentességére vonatkozóan az előző bekezdésekben meghatározott rendelkezéseket nem érinti.

4. cikk

A bírák semmilyen politikai vagy közigazgatási hivatalt nem tölthetnek be.

A bírák semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathatnak, kivéve ha ez alól a Tanács kivételesen mentesítést ad.

Hivatalba lépésükkor a bírák ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és annak lejárta után is tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket, így különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

Az e tekintetben felmerülő bármilyen kétség esetén a Bíróság dönt.

5. cikk

A bírói megbízatás — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással szűnik meg.

Lemondás esetén a bíró lemondólevelét a Bíróság elnökéhez kell címezni azzal, hogy azt továbbítsa a Tanács elnökének. Ez utóbbi értesítéssel a tisztség megüresedik.

A 6. cikk alkalmazásának eseteit kivéve, a bíró a hivatalát utódja hivatalba lépéséig tölti be.

6. cikk

A bírót csak akkor lehet hivatalából elmozdítani, illetve nyugdíjjogosultságától vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatáshoz való jogosultságától megfosztani, ha a Bíróság bíráinak és főügyészeinek egyhangú megítélése szerint már nem felel meg a megkívánt feltételeknek, vagy nem tesz eleget a hivatalából eredő kötelezettségeknek. Az ilyen határozatok meghozatalában az érintett bíró nem vehet részt.

A Bíróság hivatalvezetője a Bíróság határozatát közli az Európai Parlament és a Bizottság elnökével és arról értesíti a Tanács elnökét.

A bírót hivatalából elmozdító határozat esetében a tisztség ez utóbbi értesítéssel üresedik meg.

7. cikk

Azt a bírót, aki a Bíróság olyan tagjának a helyére lép, akinek hivatali ideje még nem járt le, elődjének fennmaradó hivatali idejére kell kinevezni.

8. cikk

A 2–7. cikk rendelkezéseit a főügyészekre is alkalmazni kell.

II. CÍM

SZERVEZET

9. cikk

A bírói kar részleges megújítása, amelyre háromévente kerül sor, felváltva hét, illetve nyolc bírót érint.

A főügyészi kar részleges megújítása, amelyre háromévente kerül sor, minden egyes alkalommal négy főügyészt érint.

10. cikk

A hivatalvezető a Bíróság előtt esküt tesz arra, hogy feladatait pártatlanul és lelkiismeretesen látja el, és megőrzi a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

11. cikk

A Bíróság a hivatalvezető akadályoztatása esetére gondoskodik annak helyettesítéséről.

12. cikk

A Bíróság működésének biztosítása érdekében a Bíróság mellett tisztviselők és egyéb alkalmazottak dolgoznak. Ezek a személyek az elnök felügyelete alatt a hivatalvezetőnek tartoznak felelősséggel.

13. cikk

A Bíróság javaslata alapján a Tanács egyhangúlag segédelőadók kinevezéséről rendelkezhet, és megállapíthatja a tevékenységükre irányadó szabályokat. A segédelőadók az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint megbízhatók a Bíróság előtt folyamatban lévő ügyek előkészítő vizsgálataiban való részvétellel és az előadó bíróval való együttműködéssel.

A segédelőadókat olyan személyek közül választják, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a szükséges jogi képesítésekkel; a segédelőadókat a Tanács nevezi ki. A segédelőadók a Bíróság előtt esküt tesznek arra, hogy feladataikat pártatlanul és lelkiismeretesen látják el, és megőrzik a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

14. cikk

A bírácoknak, a főügyészeknek és a hivatalvezetőnek a Bíróság székhelyén kell lakniuk.

15. cikk

A Bíróság folyamatosan működik. A törvénykezési szünet időtartamát, feladatainak kellő fi-

gyelembevételével, a Bíróság határozza meg.

16. cikk

A Bíróság három, illetve öt bíróból álló tanácsokat hoz létre. A tanácsok elnökét a bírák maguk közül választják meg. Az öt bíróból álló tanácsok elnökeit három évre választják. Az elnök egy alkalommal újraválasztható.

A nagytanács tizenegy bíróból áll. Az elnöki tisztet a Bíróság elnöke tölti be. Az öttagú bírói tanácsok elnökei és az eljárási szabályzatban meghatározott feltételek szerint kinevezett más bírák szintén tagjai a nagytanácsnak.

A Bíróság nagytanácsa akkor jár el, ha az eljárásban félként részt vevő tagállam vagy közösségi intézmény azt kéri.

A Bíróság teljes ülésben jár el az EK-Szerződés 195. cikkének (2) bekezdése, 213. cikkének (2) bekezdése, 216. cikke vagy 247. cikkének (7) bekezdése, illetve az EAK-Szerződés 107d. cikkének (2) bekezdése, 126. cikkének (2) bekezdése, 129. cikke vagy 160b. cikkének (7) bekezdése alapján elé terjesztett ügyekben.

Ezen túlmenően, ha Bíróság úgy ítéli meg, hogy az előtte folyó ügy kivételes jelentőséggel bír, a főügyész meghallgatását követően úgy határozhat, hogy az ügyet a teljes ülés elé utalja.

17. cikk

A Bíróság határozatai csak akkor érvényesek, ha a tanácskozásokon a bírák páratlan számban vesznek részt.

A három vagy öt bíróból álló tanácsok határozatai csak akkor érvényesek, ha azok meghozatalában három bíró vett részt.

A nagytanács határozatai csak akkor érvényesek, ha kilenc tag jelen van.

A teljes ülés határozatai csak akkor érvényesek, ha tizenegy tag jelen van.

Egy tanács valamely bírójának akadályoztatása esetén az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint egy másik tanács bírója kérhető fel a tanácsban való részvételre.

18. cikk

A bírák vagy főügyészek nem vehetnek részt olyan ügy elbírálásában, amelyben előzőleg valamelyik fél érdekében meghatalmazottként vagy tanácsadóként vettek részt, illetve ügyvédként jártak el, vagy amelyben előzőleg bíróság, vizsgálóbizottság tagjaként vagy bármilyen más minőségben állást kellett foglalniuk.

Ha egy bíró vagy főügyész valamilyen különleges ok folytán úgy ítéli meg, hogy egy meghatározott ügyben az ítélethozatalban vagy az ügy kivizsgálásában nem vehet részt, erről tájékoztatja az elnököt. Ha valamilyen különleges ok folytán az elnök úgy ítéli meg, hogy valamely bíró vagy főügyész egy meghatározott ügy tárgyalásában nem vehet részt, illetve indítványait nem adhatja elő, erre felhívja az érintett figyelmét.

Az e cikk alkalmazásával kapcsolatban felmerülő minden nehézség esetén a Bíróság dönt.

A felek nem kérelmezhetik a Bíróság vagy valamely tanácsa összetételének megváltoztatását sem a bíró állampolgársága alapján, sem arra való hivatkozással, hogy a Bíróságban vagy a tanácsban nincs az állampolgárságuknak megfelelő bíró.

III. CÍM

ELJÁRÁS

19. cikk

A Közösségek tagállamait és intézményeit a Bíróság előtt esetenként kinevezett meghatalmazott képviseli; a meghatalmazottat tanácsadó vagy ügyvéd segítheti.

Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes azon államok, amelyek nem tagállamok, valamint a megállapodásban említett EFTA Felügyeleti Hatóság ugyanilyen módon képviseltetik magukat.

A többi felet ügyvédnek kell képviselnie.

Valamely felet a Bíróság előtt csak olyan ügyvéd képviselhet vagy segíthet, aki a tagállamok valamelyikének bírósága előtt vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás más részes államának bírósága előtt eljárni jogosult.

E meghatalmazottak, tanácsadók és ügyvédek a Bíróság előtti eljárás folyamán az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően rendelkeznek azokkal a jogokkal és biztosítékokkal, amelyek feladataik független ellátásához szükségesek.

A Bíróság az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint az előtte megjelenő tanácsadókkal és ügyvédekkel szemben a rendszerint a bíróságoknak biztosított jogokkal rendelkezik.

Azok az egyetemi vagy főiskolai oktatók, akik olyan tagállam állampolgárai, amelynek joga lehetővé teszi számukra, hogy bíróság előtt eljárjanak, a Bíróság előtt ugyanolyan jogokkal rendelkeznek, mint amelyeket e cikk az ügyvédeknek biztosít.

20. cikk

A bíróság előtti eljárás két részből, egy írásbeli és egy szóbeli részből áll.

Az írásbeli eljárás a keresetleveleknek, az előkészítő iratoknak, az ellenkérelmeknek, az észrevételeknek és az esetleges válaszoknak, valamint az ezek alátámasztásául szolgáló minden iratnak és okiratnak vagy ezek hitelesített másolatainak közzlése a felekkel és a Közösségek azon intézményeivel, amelyeknek határozatai a jogvita tárgyát képezik.

Ezeket a közzléseket az eljárási szabályzatban megállapított rendben és határidőn belül a hivatalvezető teszi meg.

A szóbeli eljárás az előadó bíró által benyújtott jelentés felolvasása, a meghatalmazottaknak, tanácsadóknak és ügyvédeknek, továbbá a főügyész indítványainak a meghallgatása a Bíróság részéről, valamint az esetleges tanúk és szakértők meghallgatása.

Ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az ügy semmilyen új jogkérdést nem vet fel, a főügyész

meghallgatását követően úgy határozhat, hogy az ügyben a főügyész indítványa nélkül dönt.

21. cikk

A Bíróság előtt a keresetet a hivatalvezetőnek címzett keresetlevéllel kell megindítani. A keresetlevélnek tartalmaznia kell a kérelmező nevét és lakcímét, az aláíró perbeli állását, annak a félnek vagy feleknek a nevét, aki vagy akik ellen a keresetet benyújtották, a jogvita tárgyát, a Bíróság döntésére irányuló kérelmet és azoknak a jogalapoknak a rövid összefoglalását, amelyekre a kérelmet alapozzák.

A keresetlevélhez adott esetben csatolni kell azt a jogi aktust, amelynek megsemmisítését a Bíróságtól kéri, vagy — az EK-Szerződés 232. cikkében, illetve az EAK-Szerződés 148. cikkében említett körülmények fennállta esetén — egy arra az időpontra vonatkozó okirati bizonyítékot, amikor az intézményt a hivatkozott cikkek értelmében felkérték, hogy járjon el. Ha ezeket az okmányokat nem csatolták a keresetlevélhez, a hivatalvezető felkéri az érintett felet arra, hogy azokat ésszerű határidőn belül nyújtsa be, de a fél jogai akkor sem évülnek el, ha ezeket az okmányokat az eljárás megindítására nyitva álló határidő letelte után nyújtja be.

22. cikk

Az EAK-Szerződés 18. cikke szerinti ügyekben a hivatalvezetőnek címzett írásbeli jogorvoslati kérelemmel lehet a Bírósághoz a fordulni. A kérelemnek tartalmaznia kell a kérelmező nevét és lakcímét, az aláíró perbeli állását, a megtámadott határozat megjelölését, az ellenérdekű felek megnevezését, a jogvita tárgyát, a Bíróság döntésére irányuló kérelmet és azoknak a jogalapoknak a rövid összefoglalását, amelyekre a kérelmet alapozzák.

A kérelemhez csatolni kell a választottbíróági bizottság megtámadott határozatának hitelesített másolatát.

Amennyiben a Bíróság a jogorvoslati kérelmet elutasítja, a választottbíróági bizottság határozata jogerőre emelkedik.

Ha a Bíróság a választottbíróági bizottság határozatát megsemmisíti, a választottbíróági bizottság előtti eljárás, adott esetben az eljárásban részt vevő felek valamelyikének kezdeményezésére újra lefolytatható. A Bíróság jogkérdésben hozott döntései a választottbíróásra nézve kötelezőek.

23. cikk

Az EU-Szerződés 35. cikkének (1) bekezdésében, az EK-Szerződés 234. cikkében, illetve az EAK-Szerződés 150. cikkében említett esetekben egy tagállam bíróságának az eljárás felfüggesztéséről és az ügynek a Bíróság elé utalásáról szóló határozatát az érintett bíróság közli a Bírósággal. Ezt a határozatot azután a Bíróság hivatalvezetője továbbítja a feleknek, a tagállamoknak és a Bizottságnak, továbbá a Tanácsnak vagy az Európai Központi Banknak, ha e két intézmény valamelyike hozta azt a jogi aktust, amelynek érvényessége vagy értelmezése a jogvita tárgyát képezi, illetve az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, ha e két intézmény közösen hozta meg azt a jogi aktust, amelynek érvényessége vagy értelmezése a jogvita tárgyát képezi.

E határozat közlésétől számított két hónapon belül a feleknek, a tagállamoknak, a Bizottságnak, továbbá adott esetben az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai

Központi Banknak jogában áll a Bírósághoz beadványokat vagy írásbeli észrevételeket benyújtani.

Az EK-Szerződés 234. cikkében említett esetekben a tagállam bíróságának határozatát a Bíróság hivatalvezetője ezenkívül továbbítja az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás azon részes államainak, amelyek nem tagállamok, valamint a megállapodásban említett EFTA Felügyeleti Hatóságnak, amelyek a közléstől számított két hónapon belül beadványokat és írásbeli észrevételeket nyújthatnak be a Bírósághoz, amennyiben a határozat a megállapodás alkalmazási területeinek valamelyikét érinti.

24. cikk

A Bíróság felkérheti a feleket, hogy nyújtsanak be minden olyan okiratot, és adjanak meg minden olyan tájékoztatást, amelyet a Bíróság szükségesnek tart. Elutasítás esetén a Bíróság alakszerű feljegyzést készít.

A Bíróság az eljárásban félként részt nem vevő tagállamokat és intézményeket is felkérheti, hogy adjanak meg minden olyan tájékoztatást, amelyet a Bíróság az eljáráshoz szükségesnek tart.

25. cikk

A Bíróság bármely általa választott személyt, testületet, hatóságot, bizottságot vagy egyéb szervezetet bármikor szakértői vélemény elkészítésével bízhat meg.

26. cikk

A tanúkat az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint lehet kihallgatni.

27. cikk

A Bíróság az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint a megjelenést elmulasztó tanúkkal szemben a rendszerint a bíróságoknak biztosított jogokkal rendelkezik, és pénzbírságot szabhat ki.

28. cikk

A tanúk és szakértők az eljárási szabályzatban megállapított formában tett eskü alatt, illetve a tanú vagy szakértő országának jogában meghatározott módon hallgathatók ki.

29. cikk

A Bíróság elrendelheti, hogy valamely tanút vagy szakértőt a lakóhelye szerinti bíróság hallgasson ki.

A végzést végrehajtás céljából az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően meg kell küldeni az illetékes bíróságnak. A megkeresés alapján elkészített iratokat

ugyanezen feltételek szerint vissza kell küldeni a Bíróságnak.

A költségeket a Bíróság viseli, de azokat adott esetben a felekre háríthatja.

30. cikk

Ha a tanú hamis vallomást tesz vagy a szakértő hamis szakvéleményt ad, a tagállam ezt ugyanúgy ítéli meg, mintha ezt a bűncselekményt valamely polgári ügyekben hatáskörrel rendelkező bírósága előtt követték volna el. A Bíróság feljelentése alapján az elkövetőt az érintett tagállam a hatáskörrel rendelkező bírósága elé állítja.

31. cikk

Ha a Bíróság hivatalból vagy a felek kérelmére nyomós okból másként nem határoz, a Bíróság tárgyalásai nyilvánosak.

32. cikk

A tárgyalásokon a Bíróság kihallgathatja a tanúkat, illetve meghallgathatja a szakértőket és magukat a feleket. Ez utóbbiak azonban csak képviselőik útján szólalhatnak fel a Bíróságon.

33. cikk

Minden tárgyalásról jegyzőkönyv készül, amelyet az elnök és a hivatalvezető ír alá.

34. cikk

Az ügyek tárgyalásának sorrendjét az elnök határozza meg.

35. cikk

A Bíróság tanácskozásai titkosak, és később is titkosak maradnak.

36. cikk

Az ítéleteket indokolni kell. Az ítéleteknek tartalmazniuk kell azoknak a bírácoknak a nevét, akik a határozathozatalban részt vettek.

37. cikk

Az ítéleteket az elnök és a hivatalvezető írják alá. Az ítéleteket nyilvános ülésen fel kell olvasni.

38. cikk

A költségekről a Bíróság határoz.

39. cikk

A Bíróság elnöke határozhat — az ebben az alapokmányban foglalt egyes szabályoktól a szükséges mértékig eltérő és az eljárási szabályzatban megállapított gyorsított eljárással — a végrehajtásnak az EK-Szerződés 242. cikkében, illetve az EAK-Szerződés 157. cikkében előírtak szerinti felfüggesztésére irányuló kérelmekről vagy az ideiglenes intézkedéseknek az EK-Szerződés 243. cikke, illetve az EAK-Szerződés 158. cikke szerinti elrendelésére irányuló kérelmekről, továbbá a végrehajtásnak az EK-Szerződés 256. cikkének negyedik bekezdése, illetve az EAK-Szerződés 164. cikkének harmadik bekezdése szerinti felfüggesztésére irányuló kérelmekről.

Az elnököt akadályoztatása esetén az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint egy másik bíró helyettesíti.

Az elnök vagy az őt helyettesítő bíró végzése ideiglenes, és semmiben nem befolyásolja előre a Bíróságnak az ügy érdemére vonatkozó határozatát.

40. cikk

A Közösségek tagállamai és intézményei a Bíróság előtt folyamatban lévő eljárásokba beavatkozhatnak.

Ugyanez a jog minden olyan egyéb személyt is megillet, aki igazolja, hogy a Bíróság elé vitt jogvita kimeneteléhez jogos érdeke fűződik, kivéve a tagállamok közötti, a Közösségek intézményei közötti, illetve a tagállamok és a Közösségek intézményei közötti jogvitákat.

A második bekezdés sérelme nélkül az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás azon részes államai, amelyek nem tagállamok, valamint a megállapodásban említett EFTA Felügyeleti Hatóság beavatkozhatnak a Bíróság előtt folyamatban lévő eljárásokba, amennyiben azok e megállapodás alkalmazási területeinek egyikét érintik.

A beavatkozásra vonatkozó kérelemben tett indítványok csak az egyik fél indítványainak támogatására korlátozódhatnak.

41. cikk

Ha az alperes — miután erre szabályszerűen felszólították — nem nyújtja be írásbeli védekezését, ellene elmarasztaló ítéletet kell hozni. Az ilyen mulasztási ítélet ellen az annak közlésétől számított egy hónapon belül ellentmondással lehet élni. Ha a Bíróság másként nem határoz, az ellentmondás nem jár a mulasztási ítélet végrehajtásának felfüggesztésével.

42. cikk

A tagállamok, a Közösségek intézményei és minden egyéb természetes vagy jogi személy az eljárási szabályzatban meghatározandó esetekben és feltételekkel harmadik félként megtámadhatják a meghallgatásuk nélkül meghozott ítéleteket, ha azok jogaikat sértik.

43. cikk

Ha egy ítélet értelme vagy hatálya kétséges, bármelyik fél vagy a Közösségek bármelyik in-

tézménye kérelmére a Bíróság azt értelmezi, ha érdekeltségüket igazolják.

44. cikk

Perújítási kérelemmel csak akkor lehet a Bírósághoz fordulni, ha olyan döntő jelentőségű tény merül fel, amely az ítélet meghozatalát megelőzően a Bíróság és a perújítást kérő fél előtt ismeretlen volt.

A perújítási eljárás a Bíróságnak az új tény fennállását kifejezetten megállapító határozatával veszi kezdetét, amelyben a Bíróság elismeri, hogy az új tény természete miatt az ügyben perújításnak van helye, és a kérelmet ezen az alapon elfogadhatónak nyilvánítja.

Perújítási kérelmet az ítélet meghozatalától számított 10 év után nem lehet benyújtani.

45. cikk

A távolságra tekintettel biztosított külön eljárási határidőket az eljárási szabályzat határozza meg.

A határidők elmulasztása nem jár jogvesztéssel, ha az érintett fél előre nem látható körülmények vagy *vis maior* fennállását igazolja.

46. cikk

A szerződésen kívül okozott károkért való felelősségre vonatkozó ügyekben a Közösségek elleni eljárás megindításának joga az erre okot adó esemény felmerülésétől számított öt év alatt évül el. Az elévülés megszakad, ha a Bírósághoz keresetet nyújtottak be, vagy ha a károsult fél az eljárás megindítása előtt követelésével a Közösségek megfelelő intézményéhez fordult. Ez utóbbi esetben az eljárást az EK-Szerződés 230. cikkében, illetve az EAK-Szerződés 146. cikkében előírt két hónapos határidőn belül kell megindítani; adott esetben az EK-Szerződés 232. cikke második bekezdésének, illetve az EAK-Szerződés 148. cikke második bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

IV. CÍM

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA

47. cikk

Ezen alapokmány 2–8., 14. és 15. cikkét, 17. cikkének első, második, negyedik és ötödik bekezdését, valamint 18. cikkét az Elsőfokú Bíróságra és annak tagjaira is alkalmazni kell. A 2. cikkben említett esküt a Bíróság előtt kell letenni, a 3., 4. és 6. cikkben említett határozatokat pedig a Bíróság az Elsőfokú Bírósággal folytatott konzultációt követően fogadja el.

A 3. cikk negyedik bekezdését, valamint a 10., 11. és 14. cikket az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjére is megfelelően alkalmazni kell.

48. cikk

Az Elsőfokú Bíróság tizenöt bíróból áll.

49. cikk

Az Elsőfokú Bíróság tagjait fel lehet kérni főügyészi feladatok ellátására.

A főügyész feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indoklással ellátott indítványt terjesszen elő az Elsőfokú Bíróság előtt folyó meghatározott ügyekre vonatkozóan annak érdekében, hogy segítse az Elsőfokú Bíróságot feladatának ellátásában.

Az ilyen ügyek kiválasztásának szempontjait, valamint a főügyész kijelölésére vonatkozó szabályokat az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata állapítja meg.

Az a tag, akit egy ügyben a főügyészi feladatok ellátására kértek fel, az ügy elbírálásában nem vehet részt.

50. cikk

Az Elsőfokú Bíróság három, illetve öt bíróból álló tanácsokban ülésezik. A tanácsok elnökét a bírák maguk közül választják meg. Az öt bíróból álló tanácsok elnökeit három évre választják. Az elnök egy alkalommal újraválasztható.

A tanácsok összetételére és az ügyeknek a tanácsokra történő kiosztására irányadó szabályokat az eljárási szabályzat tartalmazza. Az eljárási szabályzatban meghatározott bizonyos esetekben az Elsőfokú Bíróság teljes ülésben, illetve egyesbíróként is eljárhat.

Az eljárási szabályzat úgy is rendelkezhet, hogy az Elsőfokú Bíróság, az ott meghatározott ügyekben és feltételekkel, nagytanácsban jár el.

51. cikk

Az EK-Szerződés 225. cikkének (1) bekezdésében, illetve az EAK-Szerződés 140a. cikkének (1) bekezdésében foglaltaktól eltérve, a tagállamok, a Közösségek intézményei vagy az Európai Központi Bank által benyújtott keresetek elbírálására a Bíróság rendelkezik hatáskörrel.

52. cikk

A Bíróság elnöke és az Elsőfokú Bíróság elnöke közös megegyezéssel meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek szerint a Bíróság tisztviselői és egyéb alkalmazottai az Elsőfokú Bíróság számára — működésének biztosítása érdekében — szolgálatot teljesítenek. Bizonyos tisztviselők és egyéb alkalmazottak az Elsőfokú Bíróság elnökének felügyelete alatt az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjének tartoznak felelősséggel.

53. cikk

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásra ezen alapokmány III. címe az irányadó.

Az eljárás további és részletes szabályait szükség szerint az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata határozza meg. A szellemi tulajdon terén felmerülő jogviták sajátosságainak figye-

lembe vétele érdekében az eljárási szabályzat eltérhet a 40. cikk negyedik bekezdésétől és a 41. cikktől.

A 20. cikk negyedik bekezdésétől eltérően indoklással ellátott indítványait a főügyész írásban is megteheti.

54. cikk

Ha valamely, az Elsőfokú Bírósághoz intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen a Bíróság hivatalvezetőjéhez nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjének; hasonlóképpen, ha egy, a Bírósághoz intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetőjének nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja a Bíróság hivatalvezetőjének.

Ha az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy nincs hatásköre valamely olyan ügy megtárgyalására és eldöntésére, amely a Bíróság hatáskörébe tartozik, az ügyet átteszi a Bírósághoz; hasonlóképpen, ha a Bíróság megállapítja, hogy egy ügy az Elsőfokú Bíróság hatáskörébe tartozik, ezt az ügyet átteszi az Elsőfokú Bírósághoz, amely ezt követően az ügyben hatáskörének hiányát nem állapíthatja meg.

Ha a Bírósághoz és az Elsőfokú Bírósághoz olyan ügyekben fordultak, amelyeknek ugyanaz a tárgya, amelyekben ugyanaz az értelmezési kérdés merül fel vagy ugyanannak a jogi aktusnak az érvényességét vitatják, az Elsőfokú Bíróság az előtte folyó eljárást a felek meghallgatását követően a Bíróság ítéletéig felfüggesztheti. Ha ugyanannak a jogi aktusnak a semmissé nyilvánítására irányuló kérelmeket nyújtanak be, az Elsőfokú Bíróság hatáskörét átengedheti e kérelmekre nézve annak érdekében, hogy ezekről a Bíróság dönthessen. Az e bekezdésben említett esetekben a Bíróság is határozhat úgy, hogy az előtte folyó eljárást felfüggeszti; ebben az esetben az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás folytatódik.

55. cikk

Az Elsőfokú Bíróság eljárást befejező határozatait, az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset elfogadhatatlanságára alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdéssről rendelkező határozatokat az Elsőfokú Bíróság hivatalvezetője közli a felekkel, valamennyi tagállammal és a Közösségek intézményeivel akkor is, ha azok az Elsőfokú Bíróság előtt folyó eljárásba nem avatkoztak be.

56. cikk

Az Elsőfokú Bíróság eljárást befejező határozata ellen és annak az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset elfogadhatatlanságára alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdéssről rendelkező határozata ellen a Bírósághoz a megtámadott határozat közlésétől számított két hónapon belül fellebbezést lehet benyújtani.

Ilyen fellebbezéssel bármelyik fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították. A tagállamokon és a Közösségek intézményein kívüli beavatkozók csak akkor nyújthatnak be fellebbezést, ha őket az Elsőfokú Bíróság határozata közvetlenül érinti.

A Közösségek és az alkalmazottaik közötti jogvitákra vonatkozó perek esetét kivéve fellebbezést nyújthatnak be azok a tagállamok és közösségi intézmények is, amelyek az Elsőfokú Bíróság előtt folyó perbe nem avatkoztak be. Ilyen esetekben ezeknek a tagállamoknak és in-

tézményeknek a helyzete az első fokon beavatkozó tagállamok vagy intézmények helyzetével azonos.

57. cikk

Minden olyan személy, akinek a beavatkozási kérelmét az Elsőfokú Bíróság elutasította, a kérelmet elutasító határozat közlésétől számított két héten belül fellebbezést nyújthat be a Bírósághoz.

Az eljárásban részt vevő felek az Elsőfokú Bíróságnak az EK-Szerződés 242., 243. cikke vagy 256. cikkének negyedik bekezdése, illetve az EAK-Szerződés 157., 158. cikke vagy 164. cikkének harmadik bekezdése alapján hozott határozatai ellen a határozat velük való közlésétől számított két hónapon belül élhetnek fellebbezéssel.

Az e cikk első két bekezdésében említett fellebbezésről a 39. cikkében említett eljárás szerint kell határozni.

58. cikk

A Bírósághoz benyújtott fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. A fellebbezésben csak az Elsőfokú Bíróság hatáskörének hiányára, a fellebbező érdekeit hátrányosan befolyásoló eljárási szabálytalanságra, valamint a közösségi jognak az Elsőfokú Bíróság általi megsértésére lehet hivatkozni.

A fellebbezés nem vonatkozhat kizárólag a költségek összegére vagy arra, hogy a költségek viselésére melyik felet kötelezték.

59. cikk

Ha az Elsőfokú Bíróság valamely határozata ellen fellebbezést nyújtottak be, a Bíróság előtti eljárás írásbeli és szóbeli részből áll. Az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően a Bíróság a főügyész és a felek meghallgatását követően szóbeli eljárás nélkül is határozhat.

60. cikk

Az EK-Szerződés 242. és 243. cikkének, illetve az EAK-Szerződés 157. és 158. cikkének sérelme nélkül a fellebbezésnek nincs felfüggesztő hatálya.

Az EK-Szerződés 244. cikkétől, illetve az EAK-Szerződés 159. cikkétől eltérve, az Elsőfokú Bíróság valamely rendeletet semmissé nyilvánító határozata csak az ezen alapokmány 56. cikkének első bekezdésében említett határidő lejártának napjától vagy — ha e határidőn belül fellebbezést nyújtottak be — a fellebbezés elutasításának napjától lép hatályba, ami ugyanakkor nem érinti a félnek azt a jogát, hogy az EK-Szerződés 242. és 243. cikke, illetve az EAK-Szerződés 157. és 158. cikke alapján a semmissé nyilvánított rendelet hatályának felfüggesztése vagy bármilyen egyéb ideiglenes intézkedés elrendelése érdekében a Bírósághoz forduljon.

61. cikk

Ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság az Elsőfokú Bíróság határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is eldöntheti végérvényesen, illetve határozathozatalra visszautalhatja az Elsőfokú Bírósághoz.

Egy ügynek az Elsőfokú Bírósághoz való visszautalása esetén az Elsőfokú Bíróságot jogkérdésekben köti a Bíróság határozata.

Ha az Elsőfokú Bíróság előtt folyó perbe be nem avatkozó tagállam vagy közösségi intézmény által benyújtott fellebbezés megalapozott, a Bíróság — ha szükségesnek tartja — megállapíthatja, hogy az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezett határozatának mely joghatásait kell végérvényesnek tekinteni az eljárásban részt vevő felekre vonatkozóan.

62. cikk

Az EK-Szerződés 225. cikkének (2) bekezdésében, illetve az EAK-Szerződés 140a. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett esetekben az első főügyész, ha úgy ítéli meg, hogy fennáll a komoly veszélye annak, hogy a közösségi jog egységessége vagy koherenciája sérül, az Elsőfokú Bíróság határozatának felülvizsgálatát indítványozhatja a Bíróságnál.

Az indítványt az Elsőfokú Bíróság határozatának kihirdetésétől számított egy hónapon belül kell megtenni. A Bíróság az első főügyész indítványának előterjesztésétől számított egy hónapon belül dönt arról, hogy szükséges-e a határozat felülvizsgálata.

V. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

63. cikk

Az ezen alapokmány alkalmazásához és, amennyiben szükséges, a kiegészítéséhez szükséges rendelkezéseket a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata tartalmazza.

64. cikk

A Bíróság eljárási szabályzatának és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának a nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell mindaddig, amíg ezen alapokmányban a Bíróságnál és az Elsőfokú Bíróságnál alkalmazandó nyelvhasználati szabályokra irányadó előírások elfogadásra nem kerülnek. E rendelkezéseket csak az ezen alapokmány módosítására előírt eljárásnak megfelelően lehet módosítani vagy hatályon kívül helyezni.

C. AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉSHEZ CSATOLT JEGYZŐKÖNYVEK

Jegyzőkönyv az ESZAK-Szerződés lejártának pénzügyi következményeiről és a Szén- és Acélipari Kutatási alapról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az Európai Szén- és Acélközösséget (ESZAK) létrehozó szerződés lejártával összefüggő bizonyos kérdéseket rendezzenek,

AZZAL A CÉLLAL, hogy az ESZAK vagyonának tulajdonjogát az Európai Közösségre ruházzák,

FIGYELEMBE VÉVE azt a kívánalmat, hogy ezt a vagyont a szén- és acéliparhoz kapcsolódó ágazatokban folytatott kutatásokra használják fel, és hogy ezért e téren bizonyos különleges szabályok megállapítására van szükség,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. cikk

1. 2002. július 24-ével az ESZAK 2002. július 23-ai állapot szerinti teljes aktív és passzív vagyona az Európai Közösségre száll.
2. Ezen aktív és passzív vagyonelemeknek az ESZAK 2002. július 23-ai mérlege szerinti nettó értékét, figyelembe véve a felszámolási eljárás eredményeként előálló bármilyen növekményt vagy csökkenést is, a szén- és acéliparhoz kapcsolódó ágazatokban folytatott kutatások céljára szánt vagyonnak kell tekinteni „ESZAK felszámolás alatt” megjelöléssel. A felszámolási eljárás befejezését követően e vagyon a „Szén- és Acélipari Kutatási Alap vagyona” megjelölést viseli.
3. A „Szén- és Acélipari Kutatási Alap”-ként megjelölt vagyonból származó jövedelem e jegyzőkönyv és az ez alapján elfogadott jogi aktusok rendelkezéseivel összhangban kizárólag a szén- és acéliparhoz kapcsolódó ágazatokban folytatott, a kutatási keretprogramon kívüli kutatások céljára használható fel.

2. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal elfogadja az e jegyzőkönyv végrehajtásához szükséges valamennyi rendelkezést, beleértve a lényeges alapelveket és megfelelő döntéshozatali eljárásokat, különös tekintettel a Szén- és Acélipari Kutatási Alap vagyonának kezelésére vonatkozó többéves pénzügyi iránymutatások, illetve a Szén- és Acélipari Kutatási Alap kutatási programjára vonatkozó technikai iránymutatások elfogadására.

3. cikk

Ha e jegyzőkönyv vagy az ennek alapján elfogadott jogi aktusok eltérően nem rendelkeznek, az Európai Közösséget létrehozó szerződés rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. cikk

Ezt a jegyzőkönyvet 2002. július 24-étől kell alkalmazni.

Jegyzőkönyv az Európai Közösséget létrehozó szerződés 67. cikkéről**A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK**

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyet az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

Egyetlen cikk

2004. május 1-jétől a Tanács az Európai Közösséget létrehozó szerződés 66. cikkében említett intézkedések elfogadásakor a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlammal folytatott konzultációt követően minősített többséggel határoz.

ZÁRÓOKMÁNY

A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAI KÉPVISELŐINEK RÉSZVÉTELEVEL MEGTARTOTT KONFERENCIA, amelyet 2000. február 14-én Brüsszelben abból a célból hívtak össze, hogy közös megegyezéssel elfogadja az Európai Unióról szóló szerződésen, az Európai Közösséget, az Európai Atomenergia-közösséget, illetve az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó egyes szerződéseken és az egyes kapcsolódó okmányokon végrehajtandó módosításokat, a következő szövegeket fogadta el:

I. Nizzai szerződés az Európai Unióról szóló szerződés, az Európai Közösségeket létrehozó szerződések és egyes kapcsolódó okmányok módosításáról

II. Jegyzőkönyvek

- A. Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösségeket létrehozó szerződésekhez csatolt jegyzőkönyv:
 - Jegyzőkönyv az Európai Unió bővítéséről
- B. Az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt jegyzőkönyv:
 - Jegyzőkönyv a Bíróság alapokmányáról
- C. Az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt jegyzőkönyvek:
 - Jegyzőkönyv az ESZAK-Szerződés lejártának pénzügyi következményeiről és a Szén- és Acélipari Kutatási Alapról
 - Jegyzőkönyv az Európai Közösséget létrehozó szerződés 67. cikkéről

A Konferencia elfogadta a következő nyilatkozatokat, amelyeket e záróokmányhoz csatoltak:

1. Nyilatkozat az európai biztonság- és védelmi politikáról
2. Nyilatkozat az Európai Unióról szóló szerződés 31. cikkének (2) bekezdéséről
3. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 10. cikkéről
4. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 21. cikkének harmadik bekezdéséről
5. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 67. cikkéről
6. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 100. cikkéről

7. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 111. cikkéről
8. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 137. cikkéről
9. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 175. cikkéről
10. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 181a. cikkéről
11. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 191. cikkéről
12. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 225. cikkéről
13. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 225. cikkének (2) és (3) bekezdéséről
14. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 225. cikkének (2) és (3) bekezdéséről
15. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 225. cikkének (3) bekezdéséről
16. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 225a. cikkéről
17. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 229a. cikkéről
18. Nyilatkozat a Számvevőszékről
19. Nyilatkozat a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának 10.6. cikkéről
20. Nyilatkozat az Európai Unió bővítéséről
21. Nyilatkozat egy kibővített Unióban a minősített többséghez szükséges szavazatküszöbről és a blokkoló kisebbséghez szükséges szavazatok számáról
22. Nyilatkozat az Európai Tanács üléseinek helyéről
23. Nyilatkozat az Unió jövőjéről
24. Nyilatkozat az ESZAK-Szerződés lejártának pénzügyi következményeiről és a Szén- és Acélipari Kutatási Alapról szóló jegyzőkönyv 2. cikkéről

A Konferencia tudomásul vette a következő nyilatkozatokat, amelyeket e záróokmányhoz csatoltak:

1. Luxemburg nyilatkozata
2. Görögország, Spanyolország és Portugália nyilatkozata az Európai Közösséget létrehozó szerződés 161. cikkéről
3. Dánia, Németország, Hollandia és Ausztria nyilatkozata az Európai Közösséget létrehozó szerződés 161. cikkéről

Kelt Nizzában, a kettőezer-egyedik év február havának huszonhatodik napján.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

Für Seine Majestät den König der Belgier

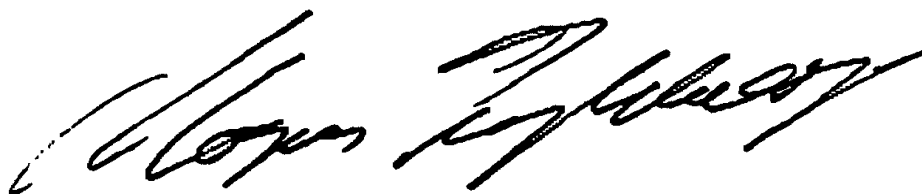

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

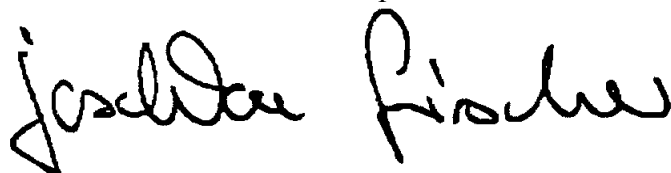
Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

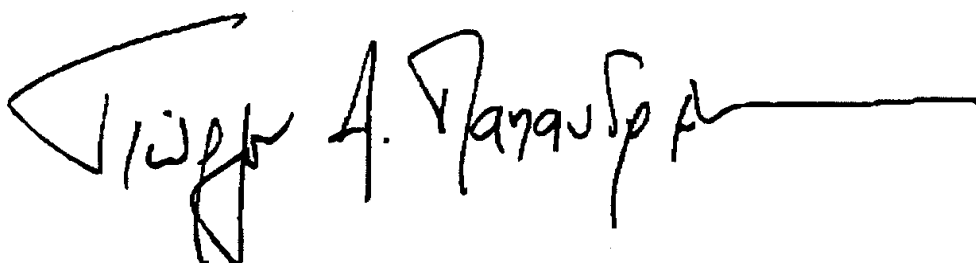
For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

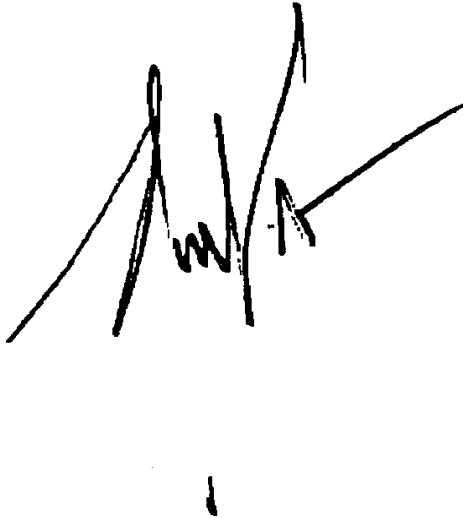
Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por Su Majestad el Rey de España

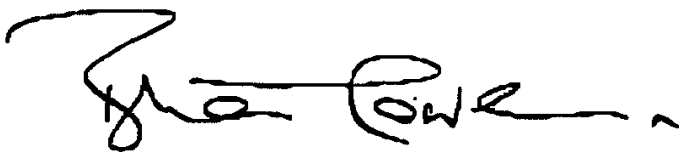
A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Juan Carlos I', written over a horizontal line. The signature is stylized and cursive.

Pour le Président de la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jacques Chirac', written over a horizontal line. The signature is stylized and cursive.

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

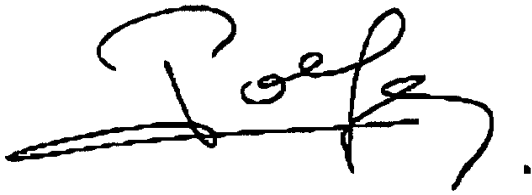
For the President of Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Mary McAleese', written over a horizontal line. The signature is stylized and cursive.

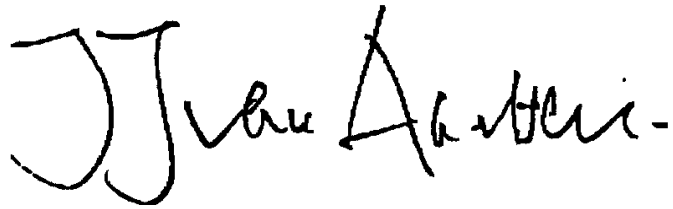
Per il Presidente della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Carlo Azeglio Ciampi', written over a horizontal line. The signature is stylized and cursive.

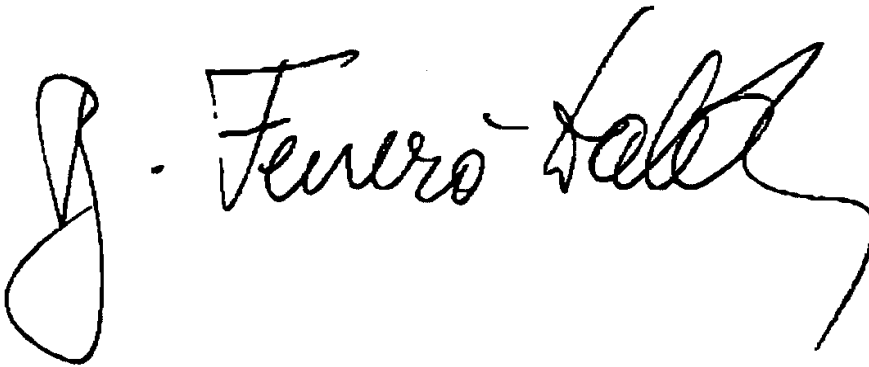
Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Roel' with a long horizontal stroke underneath.

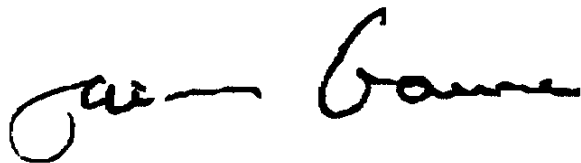
Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. Beatrix'.

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

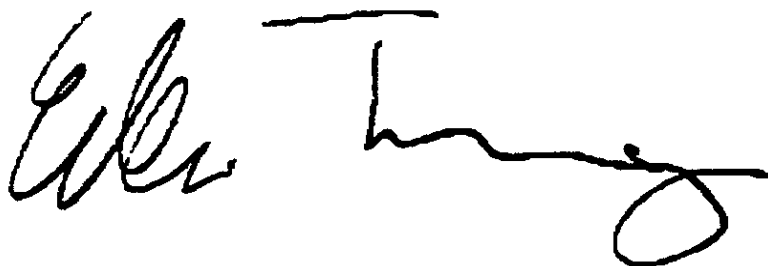
A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. Ferrero Ferrer'.

Pelo Presidente da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. Balsemão'.

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta

För Republiken Finlands President

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Tarja Halonen'. The signature is written in a cursive style with a prominent horizontal line at the top.

För Hans Majestät Konungen av Sverige

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Carl XVI Gustaf'. The signature is written in a cursive style with a prominent horizontal line at the bottom.

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Elizabeth II'. The signature is written in a cursive style with a prominent horizontal line at the bottom.

A KONFERENCIA ÁLTAL ELFOGADOTT NYILATKOZATOK

1. Nyilatkozat az európai biztonság- és védelmi politikáról

Az Európai Tanács által Nizzában jóváhagyott, az európai biztonság- és védelmi politikára vonatkozó szövegekkel (az elnökség jelentése és annak mellékletei) összhangban az Európai Unió célja az, hogy e politika mihamarabb működőképessé váljon. Ennek érdekében az Európai Tanács 2001-ben a lehető leghamarabb, de legkésőbb a laekeni (brüsszeli) ülésén határozatot fogad el az Európai Unióról szóló szerződés jelenlegi rendelkezései alapján. Ebből következik, hogy a Nizzai Szerződés hatálybalépése ennek nem előfeltétele.

2. Nyilatkozat az Európai Unióról szóló szerződés 31. cikkének (2) bekezdéséről

A Konferencia emlékeztet arra, hogy:

- annak a határozatnak az elfogadását, amely egy olyan, az egyes tagállamokból kiküldött ügyészekből, bírákból vagy velük egyenértékű hatáskörrel rendelkező rendőrségi tisztviselőkből álló egység (Eurojust) létrehozásáról rendelkezik, amelynek feladata a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti megfelelő együttműködés elősegítése és a szervezett bűnözéssel kapcsolatos ügyekben folytatott nyomozások segítése, az 1999. október 15-én és 16-án Tamperében üléselő Európai Tanács által kiadott elnökségi következtetések írja elő;
- az Európai Igazságügyi Hálózatot a Tanács által 1998. június 29-én elfogadott 98/428/IB közös fellépés (HL L 191. szám, 1998.07.07., 4. o.) hozta létre.

3. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 10. cikkéről

A Konferencia emlékeztet arra, hogy a jóhiszemű együttműködésre vonatkozó, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 10. cikkéből eredő és a tagállamok és a Közösség intézményei közötti kapcsolatokban irányadó kötelezettség a közösségi intézmények egymás közötti kapcsolataiban is irányadó. Az intézmények egymás közötti kapcsolataiban ezért, ha a jóhiszemű együttműködés kötelezettségével összefüggésben az szükségesnek mutatkozik, az Európai Közösséget létrehozó szerződés rendelkezései alkalmazásának megkönnyítése érdekében az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság egymással intézményközi megállapodásokat köthetnek. Ezek a megállapodások a Szerződés rendelkezéseit nem módosíthatják, nem egészíthetik ki, és csak e három intézmény egyetértésével köthetők meg.

4. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 21. cikkének harmadik bekezdéséről

A Konferencia felhívja a 21. cikk harmadik bekezdésében, illetve a 7. cikkben említett intézményeket és szerveket, hogy gondoskodjanak arról, hogy az uniós polgárok által benyújtott minden írásbeli kérelemre ésszerű időn belül választ adjanak.

5. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 67. cikkéről

A Magas Szerződő Felek kinyilvánítják egyetértésüket arra vonatkozóan, hogy a 67. cikk (2) bekezdésének második francia bekezdése értelmében meghozandó határozatában a Tanács

- úgy határozzon, hogy 2004. május 1-jétől a 62. cikk 3. pontjában és a 63. cikk 3. b) pontjában említett intézkedések elfogadásakor a 251. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően jár el;
- úgy határozzon, hogy attól az időponttól kezdődően, hogy megegyezés születik a tagállamok külső határainak személyek által történő átlépésére vonatkozó intézkedések alkalmazási köréről, a 62. cikk 2. a) pontjában említett intézkedések elfogadásakor a 251. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően jár el.

Ezen túlmenően a Tanács törekedni fog arra, hogy a 251. cikk szerinti eljárás 2004. május 1-jétől vagy ezt követően a lehető legrövidebb időn belül a IV. cím alá tartozó egyéb területeken is alkalmazható legyen.

6. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 100. cikkéről

A Konferencia emlékeztet arra, hogy a 100. cikk szerinti pénzügyi támogatásokra vonatkozó és a 103. cikkben megállapított tiltó szabállyal („no bail-out”) összeegyeztethető határozatoknak összhangban kell lenniük a 2000–2006-os pénzügyi tervvel, és különösen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a költségvetési eljárás javításáról szóló 1999. május 6-ai intézményközi megállapodás 11. pontjával, továbbá minden jövőbeni intézményközi megállapodás, illetve pénzügyi terv vonatkozó rendelkezéseivel.

7. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 111. cikkéről

A Konferencia megállapodott abban, hogy eljárásokat úgy kell alakítani, hogy az euróövezethez tartozó valamennyi tagállam teljes mértékben részt vehessen a monetáris unió szempontjából különösen jelentős kérdésekben a Közösség által nemzetközi szinten képviselő álláspont kidolgozásának minden szakaszában.

8. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 137. cikkéről

A Konferencia megállapodott abban, hogy a 137. cikk alapján felmerülő kiadások a pénzügyi terv 3. címét terhelik.

9. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 175. cikkéről

A Magas Szerződő Felek eltökélt szándéka annak biztosítása, hogy az Európai Unió vezető szerepet töltsön be az Unión belüli környezetvédelem előmozdítása és az ugyanezen célok globális szinten történő megvalósítására tett nemzetközi erőfeszítések terén. E célkitűzés elérése érdekében a Szerződés által biztosított minden lehetőséget teljes mértékben fel kell használni, beleértve a piacorientált és a fenntartható fejlődés előmozdítását célzó ösztönzéseket és eszközöket is.

10. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 181a. cikkéről

A Konferencia megerősíti, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés egyéb rendelkezéseit nem érintve, a harmadik országoknak nyújtott fizetésimérleg-segély nem esik a 181a. cikk hatálya alá.

11. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 191. cikkéről

A Konferencia emlékeztet arra, hogy a 191. cikk rendelkezései semmilyen, az Európai Közösségre történő hatáskör-átruházást nem foglalnak magukban, és a vonatkozó nemzeti alkotmányos szabályokat nem érintik.

Az európai szintű politikai pártok részére az Európai Közösségek költségvetéséből nyújtott finanszírozás a nemzeti szinten működő politikai pártok finanszírozására sem közvetlenül, sem közvetett módon nem használható fel.

A politikai pártok finanszírozására vonatkozó rendelkezéseket ugyanazon az alapon az Európai Parlamentben képviselt valamennyi politikai erőre is alkalmazni kell.

12. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 225. cikkéről

A Konferencia felkéri a Bíróságot és a Bizottságot hogy a lehető legrövidebb időn belül átfogó módon vizsgálják meg a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság közötti hatáskörmegosztást, különös tekintettel a közvetlen keresetekre, és nyújtsanak be megfelelő javaslatokat annak érdekében, hogy azokat a hatáskörrel rendelkező testületek megvizsgálhassák, amint a Nizzai Szerződés hatályba lép.

13. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 225. cikkének (2) és (3) bekezdéséről

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy a 225. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárásra vonatkozó alapvető rendelkezéseket a Bíróság alapokmányában kell lefektetni. E rendelkezésekben különösen a következőket kell meghatározni:

- a Bíróság előtti eljárásban részt vevő felek szerepe jogaik védelme érdekében;
- a felülvizsgálati eljárás joghatása az Elsőfokú Bíróság határozatainak végrehajthatóságára;
- a Bíróság határozatának joghatása a felek közötti jogvitára.

14. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 225. cikkének (2) és (3) bekezdéséről

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy a 225. cikk (2) és (3) bekezdésének végrehajtásához szükséges alapokmánybeli rendelkezések elfogadásakor a Tanácsnak ki kell alakítania egy olyan eljárást, amely biztosítja, hogy e rendelkezések tényleges működését legkésőbb a Nizzai Szerződés hatályba lépését követő három év elteltével kiértékeljék.

15. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 225. cikkének (3) bekezdéséről

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy azokban a kivételes esetekben, amikor a Bíróság úgy dönt, hogy az Elsőfokú Bíróság valamely előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést eldöntő határozatát felülvizsgálja, a Bíróságnak határozatát sürgősségi eljárásban kell meghoznia.

16. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 225a. cikkéről

A Konferencia felkéri a Bíróságot és a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb időn belül készítse el egy olyan bírói különtanács létrehozásáról szóló határozat tervezetét, amely a Közösség és az alkalmazottai közötti jogviták első fokon történő elbírálására rendelkezik hatáskörrel.

17. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 229a. cikkéről

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy a 229a. cikk nem dönti el előre az Európai Közösséget létrehozó szerződés alapján elfogadott, közösségi ipari tulajdonjogokat alapító jogi aktusok alkalmazásával összefüggő jogviták elbírálására adott esetben kialakítandó bírósági keretek megválasztásának kérdését.

18. Nyilatkozat a Számvevőszékről

A Konferencia felkéri a Számvevőszéket és a nemzeti ellenőrző intézményeket, hogy saját autonómiájuk megőrzése mellett fejlesszék tovább az egymás közötti együttműködés kereteit és feltételeit. E célból a Számvevőszék elnöke a nemzeti ellenőrző intézmények elnökeivel egy kapcsolattartó bizottságot hozhat létre.

19. Nyilatkozat a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának 10.6. cikkéről

A Konferencia arra számít, hogy a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának 10.6. cikke szerinti ajánlást a lehető legrövidebb időn belül előterjesztik.

20. Nyilatkozat az Európai Unió bővítéséről¹

A csatlakozási konferencia során a tagállamok által elfogadásra kerülő közös álláspont az európai parlamenti képviselői helyek, a Tanácsban a szavazatok súlyozása, a Gazdasági és Szociális Bizottság összetétele, valamint a Régiók Bizottságának összetétele tekintetében a következő táblázatoknak felel meg egy 27 tagállamból álló Unió esetén:

¹ Az ebben a nyilatkozatban szereplő táblázatok csak azokat a csatlakozni kívánó országokat veszik számításba, amelyekkel a csatlakozási tárgyalások ténylegesen elkezdődtek.

1. EURÓPAI PARLAMENT

Tagállamok	Képviselői helyek
Németország	99
Egyesült Királyság	72
Franciaország	72
Olaszország	72
Spanyolország	50
Lengyelország	50
Románia	33
Hollandia	25
Görögország	22
Csehország	20
Belgium	22
Magyarország	20
Portugália	22
Svédország	18
Bulgária	17
Ausztria	17
Szlovákia	13
Dánia	13
Finnország	13
Írország	12
Litvánia	12
Lettország	8
Szlovénia	7
Észtország	6
Ciprus	6
Luxemburg	6
Málta	5
Összesen	732

2. A SZAVAZATOK SÚLYOZÁSA A TANÁCSBAN

A Tanács tagjai	Súlyozott szavazatok
Németország	29
Egyesült Királyság	29
Franciaország	29
Olaszország	29
Spanyolország	27
Lengyelország	27
Románia	14
Hollandia	13
Görögország	12
Csehország	12
Belgium	12
Magyarország	12
Portugália	12
Svédország	10
Bulgária	10
Ausztria	10
Szlovákia	7
Dánia	7
Finnország	7
Írország	7
Litvánia	7
Lettország	4
Szlovénia	4
Észtország	4
Ciprus	4
Luxemburg	4
Málta	3
Összesen	345

A Tanács jogi aktusainak elfogadásához a tagok többsége által leadott legalább 258 igen szavazat szükséges, ha azokat e szerződés értelmében a Bizottság javaslata alapján kell elfogadni.

Egyéb esetekben a Tanács jogi aktusainak elfogadásához legalább a tagok kétharmada által leadott, legalább 258 igen szavazat szükséges.

Ha a Tanács valamely határozatát minősített többséggel kell elfogadni, a Tanács tagjai annak igazolását kérhetik, hogy a minősített többséget adó tagállamok az Unió népességének legalább 62%-át képviselik. Amennyiben ez a feltétel nem teljesül, a kérdéses határozat nem kerül elfogadásra.

3. GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

Tagállamok	Tagok
Németország	24
Egyesült Királyság	24
Franciaország	24
Olaszország	24
Spanyolország	21
Lengyelország	21
Románia	15
Hollandia	12
Görögország	12
Csehország	12
Belgium	12
Magyarország	12
Portugália	12
Svédország	12
Bulgária	12
Ausztria	12
Szlovákia	9
Dánia	9
Finnország	9
Írország	9
Litvánia	9
Lettország	7
Szlovénia	7
Észtország	7
Ciprus	6
Luxemburg	6
Málta	5
Összesen	344

4. RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Tagállamok	Tagok
Németország	24
Egyesült Királyság	24
Franciaország	24
Olaszország	24
Spanyolország	21
Lengyelország	21
Románia	15
Hollandia	12
Görögország	12
Csehország	12
Belgium	12
Magyarország	12
Portugália	12
Svédország	12
Bulgária	12
Ausztria	12
Szlovákia	9
Dánia	9
Finnország	9
Írország	9
Litvánia	9
Lettország	7
Szlovénia	7
Észtország	7
Ciprus	6
Luxemburg	6
Málta	5
Összesen	344

21. Nyilatkozat egy kibővített Unióban a minősített többséghez szükséges szavazatküszöbről és a blokkoló kisebbséghez szükséges szavazatok számáról

Amennyiben az új szavazatsúlyozás hatályba lépésének időpontjára (2005. január 1.) az Európai Unió bővítéséről szóló nyilatkozatban felsorolt csatlakozni kívánó országok közül még nem mindegyik csatlakozott az Unióhoz, a minősített többséghez szükséges szavazatküszöb egy, a jelenleginél kisebb, de legfeljebb 73,4%-ig terjedő százalékkéntre változik a csatlakozás ütemének megfelelően. A fent említett csatlakozni kívánó országok csatlakozása után — egy 27 tagú Unió esetén — a blokkoló kisebbséghez szükséges szavazatok száma 91-re emelkedik, és az Európai Unió bővítéséről szóló nyilatkozatban szereplő táblázatból következő minősített többségi szavazatküszöb ennek megfelelően automatikusan kiigazításra kerül.

22. Az Európai Tanács üléseinek helyéről

2002-től kezdődően az Európai Tanács ülései közül elnökségenként egyre Brüsszelben kerül sor. Amikortól az Unió 18 tagállamot számlál, az Európai Tanács valamennyi ülésére Brüsszelben kerül sor.

23. Nyilatkozat az Unió jövőjéről

1. Nizzában jelentős reformokról döntöttek. A Konferencia üdvözli a tagállamok kormányai képviselőinek részvételével megtartott Konferencia sikeres lezárását, és a Nizzai Szerződés mihamarabbi megerősítése érdekében a tagállamokhoz fordul.
2. A Konferencia egyetért abban, hogy a tagállamok kormányai képviselőinek részvételével megtartott Konferencia lezárása megnyitja az utat az Európai Unió bővítéséhez, és hangsúlyozza, hogy a Nizzai Szerződés megerősítésével az Európai Unió véghezviszi mindazokat az intézményi változtatásokat, amelyek az új tagállamok csatlakozásához szükségesek.
3. Minthogy ily módon szabaddá vált az út a bővítéshez, a Konferencia az Európai Unió jövőjének mélyebb és átfogóbb megvitatására szólít fel. 2001-ben a svéd és a belga elnökség a Bizottsággal együttműködve és az Európai Parlament bevonásával széleskörű párbeszéd folytatására törekszik valamennyi érintett féllel: a nemzeti parlamentek és közvélemény egészének képviselőivel, nevezetesen a politikai, gazdasági és egyetemi élet képviselőivel, a civil társadalom képviselőivel stb. A csatlakozni kívánó államok egy később meghatározandó módon részt vesznek e folyamatban.
4. Az Európai Tanács 2001. júniusi göteborgi ülésére elkészített jelentést követően az Európai Tanács a 2001 decemberében Laekenben (Brüsszelben) tartandó ülésén nyilatkozatot fogad el, amely az e folyamat továbbvitelére vonatkozó megfelelő kezdeményezéseket tartalmazza.
5. E folyamat során, többek között, a következő kérdéseket kell megvizsgálni:
 - miként lehetne az Európai Unió és a tagállamok hatásköreit a szubszidiaritás elvének megfelelően pontosabban elhatárolni, és ezt az elhatárolást fenntartani;
 - az Európai Unió alapjogi chartájának státusza, amelyet a kölni európai tanácsi

következtetésekkel összhangban Nizzában tettek közzé;

- a szerződések egyszerűsítése annak érdekében, hogy világosabbá és könnyebben érthetővé váljanak, ugyanakkor értelmük ne változzék;
 - a nemzeti parlamentek szerepe az európai építményen belül.
6. A fentebb említett témák felvetésével a Konferencia elismeri annak szükségességét, hogy az Uniónak és intézményeinek demokratikus legitimitásán és átláthatóságán javítani kell, és azt meg kell őrizni, hogy ezáltal a tagállamok polgáraihoz közelebb kerüljenek.
7. A Konferencia megállapodott abban, hogy ezen előkészítő lépéseket követően a tagállamok kormányai képviselőinek részvételével 2004-ben egy újabb konferenciát kell összehívni azzal a céllal, hogy a fentebb említett kérdéseket a szerződések szövegének megfelelő módosításaira tekintettel megtárgyalja.
8. A tagállamok konferenciája semmiképpen sem lehet akadálya vagy előfeltétele a bővítési folyamatnak. Ezen túlmenően, azok a csatlakozni kívánó államok, amelyek addigra csatlakozási szerződést kötnek az Unióval, meghívást kapnak a konferencián való részvételre. Azok a csatlakozni kívánó államok pedig, amelyek addigra még nem kötik meg csatlakozási szerződésüket, megfigyelőként vehetnek részt a konferencián.

24. Nyilatkozat az ESZAK-Szerződés lejártának pénzügyi következményeiről és a Szén- és Acélipari Kutatási Alapról szóló jegyzőkönyv 2. cikkéről

A Konferencia felkéri a Tanácsot, hogy a jegyzőkönyv 2. cikke alapján gondoskodjon arról, hogy az ESZAK-Szerződés lejártát követően az ESZAK statisztikai rendszere 2002. december 31-ig még fennmaradjon, és kérje fel a Bizottságot a megfelelő ajánlások megtételére.

A KONFERENCIA ÁLTAL TUDOMÁSUL VETT NYILATKOZATOK

1. Luxemburg nyilatkozata

Az 1968. április 8-ai határozat és a felállítandó intézmények, testületek és szervezeti egységek székhelyére vonatkozó abban foglalt rendelkezések és lehetőségek sérelme nélkül a luxemburgi kormány kötelezi magát arra, hogy nem tart igényt a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsainak székhelyére, amelyek székhelye továbbra is Alicante marad, még akkor sem, ha ezek a fellebbezési tanácsok az Európai Közösséget létrehozó szerződés 220. cikke szerinti bírói külön tanácsokká válnak.

2. Görögország, Spanyolország és Portugália nyilatkozata az Európai Közösséget létrehozó szerződés 161. cikkéről

Görögország, Spanyolország és Portugália azon az alapon adta hozzájárulását az Európai Közösséget létrehozó szerződés 161. cikkében a minősített többségi szavazásra történő áttéréshez, hogy az említett cikk harmadik bekezdésében a „többéves” szó azt jelenti, hogy a 2007. január 1-jétől alkalmazandó pénzügyi terv és az ahhoz kapcsolódó intézményközi megállapodás időtartama a jelenlegi pénzügyi tervével azonos lesz.

3. Dánia, Németország, Hollandia és Ausztria nyilatkozata az Európai Közösséget létrehozó szerződés 161. cikkéről

Görögországnak, Spanyolországnak és Portugáliának az Európai Közösséget létrehozó szerződés 161. cikkéről szóló nyilatkozatával összefüggésben Dánia, Németország, Hollandia és Ausztria kijelenti, hogy az említett nyilatkozat az Európai Bizottság tevékenységét, különös tekintettel annak kezdeményezési jogára, semmiben nem érinti.